ПРАЛЕТАРЫІ ЎСІХ КРАІН, ЗЛУЧАЙЦЕСЯ! פּראָלעטאַריער פון אלע לענדער, פאראייניקט זיך! ПРОЛЕТАРИИ ВСЕХ СТРАН, СОЕДИНЯЙТЕСЬ! PROLETARJUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW, ŁĄCZCIE SIĘ!

адрэс РЭДАКЦЫІ І КАНТОРЫ
Менск, Пляц Волі № 17,
1-шы паверх

ТЭЛ. Сакратара—№ 478
Рэдактара—№ 769
Канторы —№ 244
Сэктара прамысловасьці —№ 615

XI ГОД ВЫДАНЬНЯ ШТОДЗЁННАЯ ГАЗЭТА

САВЕЦКАЯ БЕЛАРУСЬ

№ 21 (3110)
ПАНЯДЗЕЛАК
26 СТУДЗЕНЯ
1931 ГОДУ

КОШТ НУМАРУ 5 КАП.
Падпісная плата:
На 1 месяц — 90 к.
„ 3 „ 2 р. 70 к.
„ 6 „ 4 р. — к.
„ 1 год 8 р. — к.

Орган Цэнтральнага Выканаўчага Камітэту Саветаў Рабочых, Сялянскіх і Чырвонаармейскіх Дэпутатаў і Савету Народных Камісараў Б. С. С. Р.

ЗАДЕРЖИВАЙ ГАЗЕТЫ БОЛЕЕ ½ ЧАСА
ПУБЛИЧНАЯ БИБЛИОТЕКА СССР им. В. И. ЛЕНИНА
Савецкая Беларусь" за, Моховая, 3 Публи... тека СССР им. Лени... адзін экз.

Ленінскі камсамол быў, ёсьць і будзе самаадданым памоцнікам нашае партыі, сапраўдным правадыром рабоча-сялянскай моладзі, стойкім барацьбітом за справу камунізму-ленінізму

Аб міжнародным і ўнутраным становішчы і задачах камсамолу

Рэзалюцыя па дакладу тав Кагановіча IX-га зьезду ЎсеЛКСМ

Заслухаўшы і абгаварыўшы даклад тав. Кагановіча аб міжнародным і ўнутраным становішчы Савецкага Саюзу, IX зьезд УсеЛКСМ ад імя мільёнаў пралетарскай і працоўнай моладзі заяўляе аб самахвярнай адданасьці ленінскага камсамолу генэральнай лініі партыі, правадзімай яе Цэнтральным камітэтам.

Зьезд цалкам адабрае ўсю палітыку і практыку партыі і яе ЦК, накіраваныя на няўхільнае ажыцьцяўленьне гэтай лініі. Толькі дзякуючы няўхільнаму ажыцьцяўленьню ленінскай лініі партыі яе Цэнтральным Камітэтам, пралетарыят і працоўныя СССР дамагліся рашаючых посьпехаў у сацыялістычным будаўніцтве, яшчэ больш узмацнілася магутнасьць СССР, як апоры ўзрастаючай міжнароднай пралетарскай рэвалюцыі, дасягнуты гіганцкія перамогі на фронце сацыялістычнай індустрыялізацыі краіны, перавыкананы плян першых двух год пяцігодкі, павялічыўся матар'яльны і культурны ўзровень рабочых і працоўных мас краіны.

На аснове правядзеньня правільнай ленінскай лініі партыі дасягнуты паварот бядняцка-серадняцкіх мас вёскі на шлях сацыялізму, на шлях калгасаў, што дазволіла партыі перайсьці ад палітыкі выцясьненьня і абмежаваньня эксплёататарскіх тэндэнцый кулака да ліквідацыі кулацтва, як клясы на аснове суцэльнай калектывізацыі. Зьезд канстатуе, што калгасны рух у пэрыяд, пасьля XVI зьезду партыі, паказвае далейшы новы яшчэ [illegible]

[illegible]

гаспадарчым пляне трэцяга году пяцігодкі, зацьверджаныя студзеньскім пленумам ЦК і ЦКК УсеКП(б), дапаўняныя вялізарнымі задачамі ў галіне культурнага будаўніцтва (правядзеньне ўсеагульнага навучаньня, шырокая падрыхтоўка кадраў, палітэхнізацыя школы і інш.), зьяўляюцца разам з тым плянам работы камсамолу на надыходзячы год. Уступленьне ў пэрыяд сацыялізму, трэці год пяцігодкі ставіць перад усімі арганізацыямі рабочае клясы,—у тым ліку і перад ленінскім камсамолам, павышаныя яшчэ больш складаныя задачы, якія патрабуюць далейшага ўзмацненьня тэмпаў і ўздыму якасьці работы на больш высокую ступень.

Ленінскі камсамол, які зьявіўся ініцыятарам разьвіцьця сацыялістычнага спаборніцтва і ўдарніцтва, павінен пад кіраўніцтвам партыі яшчэ больш разгортваць магутную зброю барацьбы за пяцігодку ў чатыры гады—сацыялістычнае спаборніцтва і ўдарніцтва, узьнімаючы яго на якасна больш высокую ступень, усямерна разьвіваючы гэткія яго формы, як грамадзкія буксіры, плянавыя групы, сустрэчныя прамфінпляны і, накіроўваючы шматмільённы рух ударніцтва і сацспаборніцтва на вырашэньне такіх павышаных задач трэцяга году, як плянаваньне, рацыяналізацыя, асваеньне новай тэхнікі і зьвязаная з гэтым барацьба за якасныя паказьнікі вытворчасьці. Зьезд заклікае партыю і яе ленінскі ЦК, што дамогшыся павароту тварам да задач сацыялістычнай рэканструкцыі [illegible]

[illegible]

шым з часу XVI партзьезду, цалкам і поўнасьцю пацьвердзілі правільнасьць ацэнкі сусьветнага становішча, данай ў рэзалюцыі зьезду і ў рашэньнях Камінтэрну. Мінулы пэрыяд з асаблівай рэзкасьцю падкрэсьліў карэнную розьніцу паміж узрастаючай сацыялістычнай сыстэмай СССР і разьвіваемымі супярэчнасьцямі, якія яшчэ больш узмацняюцца крызісам капіталістычнай сыстэмы. У нас нябывалы ўздым прамысловасьці і сельскай гаспадаркі, у іх далейшае зьніжэньне вытворчасьці. У нас ліквідацыя беспрацоўя, у іх новыя мільёны беспрацоўных ва ўсіх краінах. У нас рост дабрабыту рабочай клясы, у іх далейшае наступленьне прадпрыемцаў на галодны ўзровень зарплаты, лёкаўты, няпоўны рабочы тыдзень, павялічаны рабочы дзень.

Сусьветны крызіс нашчэнт разьбіў тэарытычныя пабудовы сацыял-здраднікаў і іх права-апартуністычных падгалоскаў аб «арганізаваным капіталізьме». Эканамічны крызіс выклікае да рэвалюцыйнай актыўнасьці рабочай клясы і прыгнечаных народаў каленіяльных і паўкаленіяльных краін і перарастае ў радзе краін у крызіс палітычны.

IX-ты зьезд з асаблівым здаваленьнем адзначае ленінскую пасьлядоўнасьць і правільнасьць лініі Камінтэрну, УсеКП(б) і яе ЦК у справе ўзмацненьня і разьвіцьця міжнароднага рэвалюцыйнага руху і цалкам падтрымлівае барацьбу Камінтэрну супроць апартунізму на два фронты.

Насьпяваюць новыя вялікія клясавыя [illegible]

[illegible]

Няхай вышэй узьнімаюцца чырвоныя сьцягі партыі Леніна ва ўсім сьвеце.

Няхай жыве партыя бальшавікоў, якая вядзе рабочую клясу нашай краіны ад перамогі да перамогі—насустрач будучаму сусьветнаму Кастрычніку.

Няхай жыве Ленінскі ЦК УсеКП(б) —арганізатар перамог сацыялізму.

Няхай жыве выпрабаваны, непарушны бальшавік, лепшы кіраўнік і правадыр партыі і камсамолу—т. Сталін.

Чырвонасьцягавы Ўсесаюзны Ленінскі Камуністычны Саюз Моладзі —шэф над ваеннымі паветранымі сіламі Рабоча-Сялянскай Чырвонай арміі

Пастанова Рэўваенсавету Саюзу ССР

[illegible]

Лічыць з 25-га студзеня 1931 году Чырвонасьцягавы Ўсесаюзны ленінскі камуністычны саюз моладзі шэфам над паветранымі сіламі Рабоча-Сялянскай Чырвонай арміі.

Народны камісар па ваенных і марскіх справах і старшыня РВС СССР ВАРАШЫЛАЎ.

Мабілізаваць працоўныя масы на штурм прарываў на фронце культбудаўніцтва

Усім гарадзкім і раённым камітэтам КП(б)Б, райвыканкомам і гарсаветам

Пошта-тэлеграма

[illegible]

[illegible] мясцох, прыцягнеце апроч актыву культармейцаў.

Работу па правядзеньні дэкады штурму ўвянчаце [illegible] эстафэтай. Вынікі дэкады штурму падагульце да 15 лютага з удзелам шырокіх колаў працоўных, прыслаўшы іх у ЦК і СНК 20 лютага.

Сакратар ЦК КП(б)Б ГЕЙ.
Старшыня СНК БССР ГАЛАДЗЕД.

Польскі фашызм бізуном і катаваньнямі спрабуе заглушыць вызваленчы рух прыгнечаных краін

Да пісьменьнікаў усяго сьвету

Літаратурная газэта ад 24 студзеня зьмяшчае адозву міжнароднага аб'яднаньня рэвалюцыйных пісьменьнікаў да пісьменьнікаў ўсяго сьвету, у якой піша:

«Хваля карных экспэдыцый, ахапіўшых акупаваную польскім фашызмам Заходнюю Украіну, выклікала ўжо два месяцы назад рашучы пратэст рэвалюцыйных пісьменьнікаў сьвету, удзельнікаў міжнароднай канфэрэнцыі рэвалюцыйных пісьменьнікаў ў Харкаве.

Але экспэдыцыі прадоўжваюцца, і жудасныя факты, якія мелі месца за апошні час, вышэй ўсякага чалавечага ўяўленьня. Зьняволеныя ў Луцкім астрозе ўкраінскія грамадзкія дзеячы падупадаюць лютым катаваньням: іх прыпякалі распаленым жалезам, білі гумовымі кіямі, падвешвалі за валасы, утыкалі пад пазногці толкі, улівалі праз нос у легкія ваду з газаю, а жанчын гвалтавалі і білі да страты прытомнасьці. Тры чалавекі памерла ад катаваньняў, адзін забіты і закінуты ў рэчку Стыр, некалькі катаваных звар'яцела. Сярод зьняволеных у Луцкім астрозе два пралетарскіх пісьменьнікі Заходняй Украіны, члены украінскай пралетарскай літаратурнай групы «Горно»—Антаніна Маталіўна і Уладзімір Шаян. Матуліўна, вядомая пісьменьніца і рэжысэр, даведзеная да роспачы лютымі катаваньнямі, спрабавала перарэзаць сабе горла. Яна ляжыць цяпер пры сьмерці ў астрожным шпіталі Луцку.

Міжнароднае аб'яднаньне рэвалюцыйных пісьменьнікаў зноў зьвярнулася з адозвай да ўсіх пісьменьнікаў сьвету, у якой між іншым піша:

«той, хто перад падобнымі зьверствамі маўчыць, прыкрываючыся тым, што ня ўмешваецца ў «палітыку», становіцца тым самым у рады польскага фашызму, які бізуном і катаваньнямі спрабуе заглушыць вызваленчы рух зьняволенай краіны. Само існаваньне дзяржавы, дзе адбываюцца падобныя жахі, зьяўляецца ганьбою для ўсяго чалавецтва і для ўсякага, хто прэтэндуе на годнасьць культурнага чалавека. Пісьменьнікі ўсяго сьвету! Ваша задача, ваш абавязак мабілізаваць насельніцтва вашай краіны для барацьбы за вызваленьне з рук польскіх бандытаў нявінных ахвяр фашысцкай сваволі».

Адозву ад імя міжнароднага аб'яднаньня рэвалюцыйных пісьменьнікаў падпісалі: Іоганес Р. Бэхэр, Эрых Глезэр, Э. Э. Кіш, Людвіг Рэнн, Ганна Зэгерс, Іёган Мархвіца (Нямеччына), Анры Барбюс, Луі Арагон (Францыя), Боб Эльліс, Гарольд Хеслоп (Англія) Элтон Сінклер, Майкл Голд, Джон Дос Пасос (Амэрыка), Бэлла Ільлеш, Анатоль Гідаш (Вэнгрыя), Томаш Дамбаль, Бруно Ясенскі, Вітольд Вандурскі (Польшча), Васіль Бабінскі-Ірчан (Заходняя Украіна), Новамескі, В. Клементыс (Чэхаславакія), М. Кахана (Румынія), Лінард Лайцен (Латвія), Токунага Касьсі, Фудзіморы Сэйкіці (Японія), Го-Ма-Жо, Сяо (Кітай), Лахуці (Пэрсія), Хамдзі Селям (Эгіпет), Л. Авербах, Ф. Гладкоў, Ю. Лібядзінскі, І. Мікіценка, А. Серафімовіч, А. Фадзееў (СССР).

Пілсудчына рыхтуе тыл для ўзброенага нападу на СССР

Нячуваныя зьдзекі і катаваньні, якія ўчыняюцца крывавымі катамі польскага фашызму, выклікаюць рэзкі пратэст працоўных мас БССР. Так, агульны сход працаўнікоў Наркамасьветы з абурэньнем уздымае свой голас пратэсту супроць гэтых зьдзекаў азьвярэлых «цывілізатараў», якія рыхтуюцца да новай сусьветнай бойкі і ў ап'яненьні ад рабоча-сялянскай крыві, мараць затапіць ёю нарастаючую хвалю рэвалюцыі і ачысьціць свой тыл для нападу на СССР.

Разам з гэтым, сход азначае, што шаленства польскіх паноў над працоўнымі Польшчы, Зах. Украіны і Зах. Беларусі зьяўляецца апошнімі сударгамі фашызму, які адчувае свой блізкі канец і зьдзекі якіх сьведчаць толькі аб слабасьці фашыцкага ладу.

З тым большай рашучасьцю і рэвалюцыйным запалам працоўныя павялічаць наступ на свайго заклятага ворага.

Сход заклікае ўсіх працоўных СССР у адказ на шаленства сусьветных драпежнікаў, напружыць сваю энэргію на выкананьне пляну рашаючага году пяцігодкі, які зьяўляецца асінавым колам у магілу капіталізму.

Сход дае абяцаньне, што кожны ўдзельнік яго, памятаючы аб надыходзячых рашучых бойках, будзе адданым салдатам міжнароднай пралетарскай рэвалюцыі і ў сваёй штодзённай рабоце будзе выконваць усё тое, што патрэбна для хутчэйшай перамогі пралетарыяту над буржуазіяй.

Няхай жывуць працоўныя Польшчы, Заходняй Украіны і Заходняй Беларусі!

Няхай жыве КПП, правадыр рабочых і сялян!

Няхай жыве Чырвоная армія, вартаўнік заваёў Кастрычніка!

Сыстэма карных экспэдыцый зацьверджана фашысцкім соймам

ВІЛЬНЯ. На паседжаньні соймавай адміністрацыйнай камісіі, разглядалася справа аб падзеях на Заходняй Украіне. На паседжаньні прысутнічаў міністр унутраных спраў генэрал Складкоўскі і начальнік аддзелу бясьпечнасьці Кавэцкі. У выніку «разгляду» большасьцю 18 галасоў супроць 6, прынята рэзалюцыя ўнесеная беспартыйным блёкам, якой адхіляецца пастаноўка пытаньня аб зьверствах карных экспэдыцый на Заходняй Украіне на пленуме сойму.

Такім чынам, польскі фашыцкі ўрад яшчэ раз пацьвердзіў, што дзеяньні карных экспэдыцый зьяўляюцца сыстэмай, складанай часткай палітыкі польскага фашызму на Заходняй Украіне і Заходняй Беларусі.

Галодны паход беспрацоўных

ВІЛЬНЯ. 19-га і 20-га г. м. адбываліся бурныя дэманстрацыі беспрацоўных у Радаме. Дэманстранты-беспрацоўныя штурмавалі магістрат. У дэманстрацыі прыняла ўдзел звыш 2.000 беспрацоўных. Пешая і конная паліцыя накінулася на дэманстрантаў прычым арыштавалі звыш 70 чалавек.

Беспрацоўныя аказалі рашучае супраціўленьне паліцыі, прычым зьбіраліся яшчэ некалькі разоў у іншых мясцох. На пляцу Ягелонскім група беспрацоўных галадаючых накінулася на хлебапякарню і на іншыя магазыны. Атрад пешай і коннай паліцыі шаблямі і нагайкамі разагнаў дэманстрантаў.

Шматтысячны мітынг памяці Леніна ў Парыжы

БЭРЛІН. 24-I. Водлуг паведамленьня «Юманітэ», мітынг, прысьвечаны гадавіне сьмерці Леніна ў Парыжы прайшоў з вялізарным посьпехам. Ня гледзячы на вялікі дождж на мітынг сабралася каля 12 тысяч рабочых, з якіх 3.000 з прычыны перапоўненасьці памяшканьня, засталіся на вуліцы. Удзельнікі мітынгу сустрэлі доўгімі воплескамі ўваішоўшага на трыбуну Марці нядаўна вышаўшага з астрогу.

Тав. Марці даў адказ на напады сацыялістаў у сувязі з галасаваньнем камфракцыі парлямэнту супроць давер'я ўраду Стэга. Далей прамова тав. Марці была прысьвечана пагрозе вайны супроць Савецкага Саюзу і дасягненьням сацыялістычнага будаўніцтва ў СССР.

Другі прамоўца, тав. Торэз, спыняецца на асноўных прынцыпах ленінізма і падкрэсьлівае вялізарную важнасьць узмацненьня масавай работы камфракцыі і рэвалюцыйных прафсаюзаў.

Наступны прамоўца, тав. Дорыё, гаворыць аб барацьбе працоўных мас у калёніях. Ён зьвяртае ўвагу на тое, што ў Індо-Кітаі зараз 86 рэвалюцыянэраў прысуджаны да сьмерці, а 1.100 пакутуюць у астрогах. Пасьля заключнага заклiку тав. Кашэна да аб'яднаньня вакол сьцягу Леніна, мітынг, які прайшоў з вялікім уздымам, скончыўся выказваньнем прывітаньня СССР і магутным сьпяваньнем «Інтэрнацыяналу».

Забастоўкі ў Гішпаніі

ПАРЫЖ. 24-I. Як паведамляе Гавас, забастоўка студэнтаў Мадрыдскага ўнівэрсытэту ня спыняецца. Гішпанскія нацыяналістычныя легіянэры (фашысты) спрабавалі прыступам заняць будынак унівэрсытэту.

Пасьля нядоўгай сутычкі студэнты адкінулі нападаўшых. Некалькі студэнтаў лёгка паранены. Лік бастуючых у Мадрыдзе друкарскіх рабочых павялічыўся і дасягнуў 5.000.

* *

ПАРЫЖ. 23-I. Як паведамляюць з Мадрыду агульная колькасьць [illegible] 500.000 працоўных у Гішпаніі [illegible] чалавек. [illegible]

Чырвоная армія Кітаю [illegible]

БЭЙПІН. 24-I. Японскае агенцтва Сімбун Рэнга паведамляе, што Чан-Кай-Шы загадаў генэралу Фынь-Лянь-Чуну прасунуць сваю 30 тысячную армію з правінцыі Шандуня ў правінцыю Цзянсі для барацьбы з кітайскімі чырвонымі арміямі. Частка войск генэрала Хань-Фу-Чжу накіравана на поўдзень для падмацаваньня нанкінскага войска.

Газэта «Дагун Бао» адзначаючы, што лепшае войска Чан-Кай-Шы пацярпелі вялікія страты ў правінцыі Цзянсі і заяўляе: «усё роўна перамогі нанкінскага войска не далі выніку, бо насельніцтва цалкам бальшавізавана камуністамі і арганізуе зараз стойкае войска ва ўсіх раёнах лагчыны Янцзы».

Інфармацыйнае паведамленьне

20-24 студзеня 1931 году адбыўся чарговы пленум Цэнтральнага Камітэту КП(б)Б.

Пленум разглядзеў пытаньні: 1) аб кантрольных лічбах народнае гаспадаркі і культуры БССР на 1931 год; 2) аб сацыялістычнай рэканструкцыі сельскае гаспадаркі і веснавой пасеўнай кампаніі; 3) аб рабочым забесьпячэньні і аб рабоце спажывецкай каапэрацыі, і 4) інфармацыйнае паведамленьне Наркамгандлю аб ходзе загатовак.

Пастановы, прынятыя пленумам па гэтых пытаньнях, будуць апублікаваны ў друку.

Пленум аслабаніў тав. Сянькевіча ад абавязкаў члена бюро ЦК, згодна яго заявы.

Склад членаў бюро ЦК КП(б)Б папоўнены т.т. Чарнушэвічам і Кавальчуком, якія адначасова зацьверджаны членамі сакратарыяту ЦК КП(б)Б. Кандыдатамі ў члены сакратарыяту ЦК КП(б)Б зацьверджаны т.т. Гурыновіч і Палякоў.

Пад сьцягам Ленінізму—уперад да новых перамог!

ЦК УсеКП(б) і ЦК КП(б)Б

Жалобнае пасяджэньне пленуму Менскага гарадзкога камітэту КП(б)Б, гарадзкой Кантрольнай Камісіі, гарадзкога савету, ЦСПСБ разам з партыйным і прафактывам, прысьвечанае сёмай гадавіне з дня сьмерці Леніна, шле гарачы бальшавіцкі прывет ленінскаму ЦК УсеКП(б),—лепшаму з лепшых ленінцаў—тав. Сталіну і Цэнтральнаму Камітэту КП(б)Б.

Ленінская партыя—партыя ваяўнічага бальшавізму, утраціўшы сем год таму назад свайго найвялікшага арганізатара, настаўніка і правадыра, на працягу ўсяго пэрыяду ў сваім змаганьні і дзейнасьці ні на крок ня ўхілілася з таго шляху, які паказаў Уладзімер Ільіч. УсеКП(б) пад кіраўніцтвам свайго ленінскага ЦК, на чале з тав. Сталіным, прывяла краіну пралетарскай дыктатуры ў пэрыяд сацыялізму, у пэрыяд завяршэньня пабудовы фундаманту сацыялістычнае эканомікі СССР.

На аснове няўхільнага ажыцьцяўленьня генэральнай лініі партыі, у выніку выкананьня ў асноўным ленінскага пляну электрафікацыі, гіганцкі вырасла індустрыялізацыя—база і жыватворчая крыніца магутнасьці сацыялістычнае прамысловасьці СССР. За першыя два гады пяцігодкі сацыялістычная дзяржаўная прамысловасьць дала народнай гаспадарцы прадукцыі на 30,5 мільярдаў руб. замест 29,3 млр. руб., якія прадугледжваліся пяцігадовым плянам. Асабліва вялікія посьпехі дасягнуты ў разьвіцьці тых галін прамысловасьці, якія выпрабляюць сродкі вытворчасьці: за першыя 2 гады пяцігодкі цяжкая індустрыя дала краіне прадукцыі на 13,8 млр. р. замест 12,5 млр. руб., што прадугледжваліся пяцігадовым плянам.

На базе шпаркага разгортваньня сацыялістычнае індустрыі, якой належыць вядучая роля ва ўсёй сыстэме разьвіцьця народнае гаспадаркі Савецкага Саюзу шырока разьвіваецца сацыялістычная рэканструкцыя сельскае гаспадаркі. Партыя ад лёзунгу абмежаваньня эксплёататарскіх тэндэнцый кулацтва прыступіла да ліквідацыі кулацтва як клясы, на базе суцэльнае калектывізацыі. Асноўныя масы працоўнага сялянства сталі на шлях калектывізацыі. Рабочая кляса і бядняцка-серадняцкія масы сялянства пад цьвёрдым кіраўніцтвам сваёй бальшавіцкай партыі дабілася гіганцкіх посьпехаў у справе сацыялістычнае рэканструкцыі сельскае гаспадаркі. У асноўных збожжавых раёнах процант калектывізацыі дасягае да 50, сацыялістычны сэктар даў 50 проц. усей таварнай збожжавай прадукцыі ў 1930 г. На базе будаўніцтва буйных калгасаў і саўгасаў у асноўным вырашана збожжавая праблема.

Гэтыя гіганцкія посьпехі ў справе сацыялістычнага будаўніцтва партыяй набыты толькі таму, што яна з ленінскай няпрымірымасьцю вяла бязьлітаснае змаганьне супроць правых і «левых» апартуністаў і прымірэнцаў да ўхілаў ад ленінізму. Гэтыя посьпехі сталі магчымы толькі таму, што партыя ідэйна-арганізацыйна разграміла контр-рэвалюцыйны трацкізм, нанесла руйнуючы ўдар па бясспрынцыпным права-«лявацкім» блёку двурушнікаў і здраднікаў партыі. Гэтыя посьпехі партыя набыла толькі таму, што на працягу ўсяго пэрыяду свайго змаганьня і дзейнасьці трымала высока ленінскі сьцяг бальшавіцкай партыйнасьці і беспаваротна выганяла са сваіх радоў агентуру варожае клясы правых і «левых» апартуністаў, рэнэгатаў пралетарскае рэвалюцыі.

У той час, калі СССР шырока разгарнуў будаўніцтва сацыялізму, калі ў Савецкім Саюзе ў асноўным ліквідавана беспрацоўе — капіталістычны сьвет знаходзіцца ў ціскох цяжкага эканамічнага крызісу, у коле непрымірымых клясавых супярэчнасьцяй. Эканамічны крызіс у капіталістычных краінах усё паглыбляецца. Расьце зьбядненьне рабочых і працоўных мас. Беспрацоўе дасягнула вялізарнейшых размераў. Фашыцкая рэакцыя ліквідуе ўсялякія спробы рабочых мас падняць свой голас пратэсту супроць улады капіталістаў. Капіталістычныя краіны шалёнымі тэмпамі падрыхтоўваюць вайну супроць краіны, дзе пераможна будуецца сацыялізм, супроць сацыялістычнай бацькаўшчыны пралетарыяту ўсяго сьвету. Ня гледзячы на жудасны тэрор, расьце кансалідацыя сіл міжнароднага пралетарыяту, мацнее іх згуртаваньне вакол камуністычных партый. Рэвалюцыйны рабочы рух усе больш і больш пашыраецца.

Агенты сусьветнага капіталізму—шкоднікі, контр-рэвалюцыянэры падрыхтоўвалі інтэрвэнцыю капіталістаў. Пралетарыят адсек лапы гадзіне контррэвалюцыі. І ў адказ на іх агідныя замыслы адказаў узмацненьнем абараназдольнасьці краіны пралетарскай дыктатуры, адказаў узмацненьнем баявой магутнасьці Чырвонай арміі. Пралетарыят Савецкага Саюзу ў адказ на спробы падрыхтоўваць інтэрвэнцыю з боку так званай «Прампартыі» адказаў узмацненьнем свайго змаганьня за пашырэньне і павышэньне тэмпаў індустрыялізацыі СССР.

Камуністычная партыя бальшавікоў Беларусі—верны атрад нязрушнай і маналітнай УсеКП(б)—КП(б)Б на працягу ўсяго часу няўхільна ажыцьцяўляла ленінскую генэральную лінію партыі, вяла бязьлітаснае змаганьне на два франты супроць правага апартунізму—галоўнай небясьпекі на даным этапе, супроць «левых» загібаў, прымірэнцтва да ўхілаў ад лініі партыі. КП(б)Б, апіраючыся на актыўнасьць шырокіх пралетарскіх і бядняцка-серадняцкіх мас, дабілася грандыёзных посьпехаў у справе разьвіцьця сацыялістычнай прамысловасьці БССР. Гэтыя посьпехі пацьвярджаюцца хаця-б тым, што валавая прадукцыя рэспубліканскай прамысловасьці вырасла на 68 проц., што значна перавышае процант, запраектаваны пяцігодкай. Капітальнае будаўніцтва за апошні год выканана на суму 44 млн. руб. Рабочая кляса БССР вырасла на 32 проц. Нябывала ўзрос сацыялістычны сэктар у сельскай гаспадарцы. Калектывізацыя бядняцка-серадняцкіх гаспадарак дайшла да 15 проц. На базе ажыцьцяўленьня лёзунгу партыі аб суцэльнай калектывізацыі ліквідуецца кулацтва як кляса.

У выніку ажыцьцяўленьня ленінскай нацыянальнай палітыкі КП(б)Б надзвычайна шырока разгарнула работу па нацыянальна-культурным будаўніцтве ў БССР. У гэтых адносінах КП(б)Б мае надзвычай вялікія посьпехі. У БССР зараз налічваецца 12 вышэйшых навучальных установ, з посьпехам ажыцьцяўляецца ўсеагульнае абавязковае навучаньне, ліквідуецца няпісьменнасьць, расьце сетка тэхнікумаў, сямігадовых і пачатковых школ. Гэтыя посьпехі дасягнуты ў бязьлітасным змаганьні супроць розных ухілаў у пытаньнях нацыянальнай палітыкі і ў першую чаргу супроць вялікадзяржаўнага шавінізму—галоўнай небясьпекі на даным этапе, супроць контр-рэвалюцыйнага беларускага нацыянал-дэмакратызму і яго агентуры ў радох партыі—нацыянал-апартунізму і шавінізмаў розных колераў.

Пралетарыят Савецкай Беларусі, калгасьнікі і бядняцка-серадняцкія масы сялянства сустрэлі сёмую гадавіну сьмерці свайго правадыра яшчэ большым згуртаваньнем вакол партыі Леніна, яшчэ большым павышэньнем сваёй актыўнасьці, творчага энтузіязму і энэргіі, накіраваных на поўнае ператварэньне ленінізму ў канкрэтную справу—сацыялізм.

Энтузыясты пяцігодкі — рабочыя-ўдарнікі, перадавыя актыўнейшыя батракі і калгасьнікі, ажыцьцяўляючы ідэю Ільіча аб сацыялістычным спаборніцтве, адзначаюць сёмую гадавіну сьмерці свайго правадыра масавым уступленьнем ў рады бальшавіцкай партыі, каб яшчэ больш умацаваць яе сталёвае адзінства і бальшавіцкую нязрушнасьць, каб быць у першых радох барацьбітоў за поўную перамогу сацыялізму.

Пленум гаркому КП(б)Б, гарадзкой Кантрольнай Камісіі, гарсавету ЦСПСБ і партыйны актыў Менскай Гарпартарганізацыі запэўняюць ленінскі ЦК УсеКП(б) і ЦК КП(б)Б у тым, што яшчэ больш узмоцняць свае змаганьне за генэральную лінію партыі супроць усякіх праяў правага і «левага» апартунізму у тэорыі і на практыцы, супроць прымірэнцтва. Менская гарадзкая партарганізацыя, а пад яе кіраўніцтвам і ўся рабочая кляса пралетарскай сталіцы БССР і самыя шырокія масы яшчэ з большым энтузіязмам будуць змагацца за выкананьне пяцігодкі за чатыры гады, за выкананьне баявой праграмы сацыялістычнага наступленьня, вызначанай на трэці год пяцігодкі. Рабочыя масы пад кіраўніцтвам партыі Леніна прыкладуць усе свае намаганьні на фронце змаганьня за перамогу сацыялізму.

Партыйныя арганізацыі на прадпрыемствах яшчэ на большую вышыню ўзьнімуць палітычную актыўнасьць і творчую энэргію мас і накіруюць не на поўнае выкананьне запаветаў дарагога правадыра і настаўніка Уладзімера Ільіча Леніна. Партыйныя арганізацыі яшчэ больш узмоцняць наступленьне на кулацтва—апошнюю апору капіталістычнай інтэрвэнцыі ўнутры СССР да поўнай яго ліквідацыі, як клясы, на базе суцэльнае калектывізацыі. Пад кіраўніцтвам пралетарыяту і яго партыі бядняцка-серадняцкія масы вёскі яшчэ больш узмоцняць сацыялістычную рэканструкцыю сельскае гаспадаркі.

У сёмую гадавіну з дня сьмерці Ільіча мы клянемся з усёй бальшавіцкай настойлівасьцю ажыцьцяўляць яго наказы і гэта будзе самым лепшым помнікам тав. Леніну—правадыру сусьветнага пралетарыяту.

Ленін—сьцяг будучага. Пад гэтым сьцягам прыгнечанае чалавецтва пераможа сьвет уціску і жабрацтва.

Ленін вывеў пралетарыят і працоўныя масы былой Расіі на верны шлях да камунізму.

Бяз страху і сумненьня рабочыя масы і масы бядняцка-серадняцкага сялянства, пад кіраўніцтвам УсеКП(б), будуць ісьці па гэтым шляху змаганьня і жорсткіх агнявых клясавых баёў да поўнай перамогі сацыялізму.

Ужо 7 год, як няма сярод нас Уладзімера Ільіча Леніна. Але жывуць сталёвыя рады рабочых і сялян, якія пад кіраўніцтвам вернай запаветам Ільіча камуністычнае партыі, зьмятуць з твару зямлі эксплёатацыю ды уціск і ўздымуць сьцяг камунізму над усім сьветам.

Няхай жыве партыя Леніна!

Няхай жыве яе Цэнтральны камітэт—кіруючы штаб пераможнага сацыялістычнага наступленьня!

Няхай жыве верны ленінец і загартаваны бальшавік—тав. Сталін!

Няхай жыве верная КП(б)Б і яе Цэнтральны Камітэт!

Няхай жыве ленінізм, які перамагае і пераможа ва ўсім сьвеце!

НЕ ПАЗНЕЙ ПЕРШАГА ЛЮТАГА

стварыць насенфонды, давесьці пляны сяўбы да кожнага саўгасу, калгасу і аднаасобнага двара

Па-ўдарнаму рыхтуецца да сяўбы Старадарожскі раён. Ганебна плятуцца ў хвасьце—Хойніцкі, Дубровенскі, Кругляньскі і Лядзенскі раёны. Адстае аднаасобны сэктар

Кармы—аснова жывёлагадоўлі ў падрыхтоўцы да сяўбы

Не забываць пра карняплоды і бульбу

Пад сьцягам калгаснага прыліву рыхтуемся да веснавой сяўбы

Чаго чакае райкалгассаюз

Давесьці пляны да калгасаў

Нама гаспадарчага вока—

Пакуль гром ня ляснуў, дубровенцы не прачнуцца

Змыць пляму бяздзейнасьці, неадкладна узяцца за работу

Дубравы.

„Лінія партыі і лінія саветаў—адна лінія“ (МОЛАТАЎ)

Дамо ў саветы лепшых ударнікаў, вытрыманых партыйцаў і камсамольцаў

ЗАБЯСЬПЕЧЫМ ПАВАРОТ ГАРСАВЕТАЎ ТВАРАМ ДА ВЫТВОРЧАСЬЦІ ТВАРАМ ДА ПРАМФІНПЛЯНУ

Абралі лепшых рабочых-ударнікаў у гарсавет

13 рабочых-ударнікаў уступілі ў КП(б)Б

НАВЕРСЕ: Гітлін, слесар заводу «Ударнік» абраны кандыдатам у дэпутаты ў Гарсавет.

УНІЗЕ: Жаўтовін, слесар заводу «Ударнік» абраны дэпутатам у Гарсавет.

Служба эксплёатацыі Менскага чыгуначнага вузла дала толькі 82 проц. выбаршчыкаў

...самолу, а 20 вучняў падалі заявы ў партыю; па службе эксплёатацыі, у партыю падалі заявы аб уступленьні 5 ударнікаў і ў камсамол—1.

Такім чынам, выбарчы сход рабочых і служачых службы эксплёатацыі Менскага вузла чыгункі і вучняў МШВ даў партыі і камсамолу 79 новых ударнікаў.

У сваіх заявах уступаючыя ў партыю і камсамол абяцалі па-бальшавіцку выконваць пляны трэцяга рашаючага году пяцігодкі, свае прамфінпляны і вытворчыя заданьні з тым, каб у гэтым годзе скончыць пяцігодку па чыгунцы.

На гэтым сходзе дэпутатамі ў гарсавет абралі ўдарніцу тав. Мусіч (служба эксплёатацыі), а кандыдатам—тав. Холін (рабочы-стрэлачнік). Ад МШВ—тав. Брадгоўку (вучань II клясы).

Гэтыя кандыдатуры раіла сходу партарганізацыя, як лепшых ударнікаў-актывістаў і ўсе яны амаль-што аднагалосна прайшлі ў гарсавет.

Чыгуначнікі далі гарсавету лепшых ударнікаў.

М. П—скі.

У выніку дрэннай падрыхтоўкі

Кругляньскія загатоўцы

не клапоцяцца аб насенфондах

Кругляньскі Райза ня склаў пляну веснавой сяўбы. Ніводзін сельсавет не патумаў аб падрыхтоўцы да веснавой сяўбы. Райкаапсаюз не сабраў авансаў на насеньне і машыны.

Абозы па ачыстцы насеньня не працуюць, сялянства ніводнага кілёграму насеньня не ачысьціла. Некаторыя калгасы яшчэ не памалацілі збожжа. Заданьне ўраду аб загатоўцы насеньня гародніны зусім ня турбуе загатоўцаў Кругляншчыны. Ёсьць працаўнікі, як Вокна, які кажа—«Наш раён не зьяўляецца раёнам, дзе можна загатовіць насеньне гародніны. Мы нічога не зрабілі і ня зробім».

Усё гэта кажа аб апартуністычных адносінах некаторых працаўнікоў да важнейшай задачы партыі.

Кругляньскі р. С. М.

Пачынаем рыхтаваць насеньне

Калгас імя ЦВК, што ў в. Дукора, Сьмілавіцкага р-ну, амаль поўнасьцю падрыхтаван да веснавой сяўбы. Плян сяўбы складзен, рабочыя пляны таксама. У апошні час пачалі ачыстку насеньня.

Лявіцкі Цімох.

Групком № 2 камунальнікаў

не падрыхтаваўся да выбараў

Прыгожа ўвабраны клюб камунальнікаў плякатамі і лёзунгамі аб выбарах Менскага гарадзкога савету. А 19 гадзіне клюб пачынае запаўняцца рабочымі і служачымі 10-ці жактаў групкому № 2.

Зачытваецца наказ дэпутатам. Выбаршчыкі актыўна ўдзельнічаюць у абгаварэньні наказу. У наказ унесена 21 прапаноў: пабудаваць 1.000 кватэр па тыпу пасёлкаў для рабочых, на ваколіцах гораду адкрыць культурныя чайныя, выселіць пазбаўленцаў з жактаўскіх дамоў, Менгарсавету адзін раз у тры месяцы рабіць справаздачы аб дзейнасьці савету на прадпрыемствах і г. д.

Кандыдатуры ў дэпутаты Гарсавету, што раіла партыйная ячэйка групкому № 2, праходзяць цалкам. Дэпутатамі ў Гарсавет абраны: т. Бакуновіч, рабочы-вылучэнец, Грыб—работніца-актывістка, Апановіч, рабочы-вылучэнец.

Аднак трэба адзначыць, што яўка выбаршчыкаў на сход была не здавальняючай—65 проц. Жанчын—выбаршчыц было значна больш—90 проц. Недастаткова было моладзі.

Групком № 2 недастаткова падрыхтаваўся да выбараў ў Гарсавет, у выніку чаго і яўка выбаршчыкаў на сходы была нездавальняючая. Наказ дэпутатам Гарсавету групком ня толькі не давёў да ведама выбаршчыкаў, але і не раздаў выбаршчыкам ў часе рэгістрацыі надрукаваныя экзэмпляры наказу, хоць іх засталося ў выбарчай камісіі каля 15 экзэмпляраў.

Такая падрыхтоўка да выбараў зьяўляецца слабай.

А. Ларычкоў.

O. Канакоцін

Абвастрэньне клясавай барацьбы ў беларускай літаратуры ў пэрыяд сацыялістычнай рэканструкцыі*)

Нацыянал-дэмакратызм у літаратурна-публіцыстычнай форме

Гаворачы пра нацыянал-дэмакратызм у мастацкай літаратуры, нельга не ўспамянуць пра тыя выступленьні, якія былі з боку нацыянал-дэмакратаў у публіцыстычнай форме, тым больш, што гэтыя выступленьні былі даволі адкрытымі і паўтараліся, ня гледзячы на рашучы адпор камуністычнага друку БССР.

Член «Узвышша» Дубоўка (цяпер па-за «Узвышшам») у газэце «Гудок» (№ 114 за 27 г.) так трактуе пра работу «Узвышша» пад кіраўніцтвам камуністычнай партыі: «З грамадзкай работай «Узвышша» і ня думала парываць, спадзяючыся праводзіць яе і ў далейшым пад кіраўніцтвам камуністычнай партыі ў магчымым для сябе кірунку і формах». Запамятайце, што «ў магчымым для сябе кірунку і формах», так проста і сказана.

Наступнае выступленьне адносіцца да развагі пра беларускую літаратуру. У № 6 «Узвышша» за 28 год чытаем: «Гэта роля і значэньне «Узвышша» адбіваецца і на яго пабудове і структуры тых яго твораў, якія яно («Узвышша») выдае пад сьцягам творчасьці літаратуры нацыянальнай па форме і пралетарскай у сваёй імкнёнасьці»; у другім артыкуле бачым якбы працяг гэтай думкі: «Галоўнае ва ўсім гэтым працэсе (працэс утварэньня вышэйшых форм культуры)—змаганьне за беларускія формы беларускай культуры (літаратура, тэатр, музыка, жывапіс)».—Ня цяжка зразумець, што тут падмяняецца барацьбой за форму сутнасьць зьместу, так як пра зьмест гаворыцца, што ён павінен быць пралетарскім толькі «ў імкнёнасьці», а галоўнае—барацьба за беларускія формы.

Сьцьвярджэньне гэтых палажэньняў мы знаходзім у артыкуле Ф. Купцэвіча; у тым-жа № 6 «Узвышша» за 28 г. ён гаворыць: «яшчэ і цяпер канчаткова не разьвязана спрэчнае пытаньне аб мажлівасьці наогул пралетарскай літаратуры, як літаратуры пераходнага пэрыяду». Праўда, Купцэвіч ня робіць «откровений», яны ўзяты з арсэналу містэра Троцкага, яны былі і ў беларускіх самабытнікаў нацыянал-дэмакратаў, якія крычалі пра тое, што на Беларусі ня можа быць пралетарскай літаратуры.

Шкодныя тэндэнцыі той-жа Купцэвіч распаўсюджвае і са старонак часопісу «Печать и революция», дзе зьявіўся яго артыкул, па нашай думцы, па простым папусьціцельстве (№ 11 за 29 г.).

У артыкуле «Художественная периодика» аўтар даводзіць, што «Узвышша» займае «ў галіне крытыкі позыцыю дыялектычна-матэрыялістычнага мэтаду». Падрабіўшы сабе пашпарт дыялектыка, Купцэвіч стараецца не крытыкаваць, а дыскрэдытаваць БелАПП, абвінавачваючы ў «эклектычным сьветапоглядзе склад рэдакцыі і кіраўніцтва БелАПП» (стар. 83) і «міласьціва» наклейваючы ярлычкі—«эсэра, рыторычнага рыфмача, угасаючага таленту, няздольнага нікога сагрэць, анархізму, партызаншчыны, паталёгічнага скажэньня»—на больш актыўных членаў БелАПП'у, абыходзячы маўчаньнем няўстойлівых членаў БелАПП.

Не далёка адышлі ад Дубоўкі і Купцэвіча іх таварышы па «Узвышшу»—Бабарэка і Антон Адамовіч: Для характарыстыкі іх літаратурна-публіцыстычнай «дзейнасьці» мы прывядзем дзьве-тры даведкі.

Адам Бабарэка не адстаў ад сваіх сябратоў Купцэвіча і Дубоўкі, працуючы ў галіне літаратуразнаўства, ён, як кажуць, тэарэтычна абагульняў, афармляў погляды сваіх сяброў: Прывядзем дзьве вытрымкі з тэарэтычнага дакладу А. Бабарэкі — «паэзія як уяўленьне»: «Узвышша» павінна самавызначацца як узвышэнская мастацкая школа беларускай пралетарскай (?!) паэзіі. Гэта значыць, што калі мы хочам, кажучы словамі Гётэ, дасягнуць вялікага, то мы павінны ўмець абмяжоўваць сябе. Мы павінны на падставе нашай творчай практыкі выбраць сабе пэўны шлях у мастацкім азначэньні»... Усё, як бачыце, вельмі «зразумела», а «галоўнае» стыль тэарэтычнага разважаньня «вытрыманы» нават і Гётэ ёсьць. Далей яшчэ лепей: «для нас-жа ўвесь сакрэт натхненьня ва ўяўленьні, як працэсе ператварэньня матэрыяльнага ў ідэальнае, што адбываецца ў чалавечай галаве»—Што адбывалася ў галаве Бабарэкі ў той час, калі ён гэта пісаў, разважаць цяжка, але з усяго дакладу больш-менш яскрава, што Бабарэка стаіць за адрыў паэзіі ад сацыяльных працэсаў, за «узвышэнскае» вызначэньне паэзіі.

Антон Адамовіч найбольш поўна выявіўся ў сваім выступленьні ў БДУ, абараняючы ліст трох пісьменьнікаў, за што яму была вельмі ўдзячна газэта «Кур'ер Віленскі», якая аб прамове Антона Адамовіча ня мала шумела, і нарэшце—абураючы ўчынак Антона Адамовіча—гэта паклёп на нябожчыка П. Труса, аб тым, нібыта Трус пад прымусам і пагрозамі знаходзіўся ў БелАПП'е і пад прымусам напісаў поэму «Дзесяты падмурак». БелАПП сустрэў гэта правакацыйнае выступленьне рашучым адпорам, даючы бой нацдэмаўскім налётчыкам хлусьні.

У пастанове БелАПП'у між іншымі гаварылася і аб іншых пытаньнях, якія былі закрануты ў артыкуле Ант. Адамовіча:

«Сакратарыят БелАПП'у заяўляе, што артыкул Адамовіча мае сваёй мэтай супроцьставіць беларускую пісьменьніцкую арганізацыю партыі, доказам чаго зьяўляецца нахабнае, недапушчальнае перакручваньне думкі, выказанае прадстаўніком ЦК партыі на магіле тав. Труса; кіданьне прадстаўніку партыі абвінавачваньня ў цынічнасьці і няшчырасьці заяў на магіле паэты, падкрэсьліваючы гэтым самым, што толькі «Ўзвышша», прадстаўнікі якога таксама выступалі на магіле тав. Труса, шчыра шкадуюць паэту. Акрамя таго, што ўсё гэта ёсьць яўнае выступленьне супроць партыйнага кіраўніцтва літаратурнымі арганізацыямі, яно зьяўляецца і глыбока абывацельскім.

Сакратарыят расьцэньвае гэтае выступленьне Адамовіча, як арганізацыйнае выступленьне рэдакцыі «Ўзвышша»—органу аб'яднаньня «Узвышша». Як выступленьне Адамовіча, яно ёсьць лёгічны працяг яго антысавецкага выступленьня ў БДУ з апраўданьнем вядомага пралетарскай грамадзкасьці контррэвалюцыйнага выступленьня трох беларускіх пісьменьнікаў, якое (выступленьне Адамовіча) было скарыстана фашыстаўскай газэтай «Кур'ер Віленскі».

Далей БелАПП патрабуе ад «Узвышша» прызнаньня сваёй памылкі (глядзі газ. «Зьвязда» № 279 ад 7-XII—29 г.).

Агіднасьць вылазак становіцца на гэты раз яскравей яшчэ і таму, што ўзвышэнцы пачалі хлусіць на мёртвага таварыша і спэкуляваць на факце самой сьмерці.

Ужо пералічаных прыкладаў досыць для таго, каб паказаць сапраўды твар кіруючай часткі «Узвышша»—«марксыстых»—Купцэвіча, Дубоўкі, Бабарэкі і Ант. Адамовіча, які нядрэнна выявіўся і ў літаратурна-публіцыстычнай форме.

Мы ўсюды гаворым пра кіруючую частку «Узвышша» таму, што большая палова радавых членаў аб'яднаньня ў працэсе барацьбы была вельмі няўстойліва (у гэтым была іх галоўная бяда, як папутнікаў) і толькі пасьля неаднаразовых атак на «Узвышша» з боку крытыкі і пралетарскай грамадзкасьці, гэтая група пераходзіць да перагляду ўстановак аб'яднаньня. Дыфэрэнцыяцыя ўнутры аб'яднаньня насьпявала і дайшла да свайго канца, калі Дубоўка, Пушча, Адамовіч і Бабарэка былі ўмоўна выключаны з аб'яднаньня за адказ падпісаць заяву ў друк аб шэрагу буйных нацыянал-дэмакратычных установак, якія зрабіла «Ўзвышша», і толькі пасьля гэтага нажыму былыя лідары прымушаны былі падпісаць заяву, зрабіўшы перад гэтым трук левага характару для прыкрыцьця сваіх нацыянал-дэмакратычных спраў, але на гэтым яны былі пабіты на гэты раз ужо сваімі таварышамі па аб'яднаньні. Мы лічым неабходным прывесьці пастанову агульнага сходу «Узвышша» па гэтым пытаньні:

«Ухвалілі: Пастанову аб палітычных памылках у літаратурна-публіцыстычнай і мастацкай творчасьці сяброў «Ўзвышша» ад 12-I—1930 г. з папраўкамі пацьвердзіць.

Праект пастановы трох (Бабарэка, Дубоўка, Пушча) з катэгорычным патрабаваньнем у лісьце падпісаньня праекту кваліфакаваць, як працяг тае лініі, якую вялі дагэтуль Бабарэка і Дубоўка і якая накіравана на тое, каб адцягнуць падпісаньне і тым самым змазаць прызнаньне памылак. Канкрэтна гэта выражаецца ў наступным:

а) Да гэтага часу сябры Бабарэка і Дубоўка маўчалі і толькі цяпер, калі справа дайшла да зьмяшчэньня пастановы ў друку, узьнімаюць новыя пытаньні, часамі зусім беспадстаўныя;

б) т.т. Бабарэка, Дубоўка, Пушча ігнаруюць пастанову агульнага сходу, друкуючы пад праектам прозьвішча выключанага сябра Купцэвіча*) і гэтым самым процістаўляюць сябе арганізацыі. Зьняважлівыя адносіны да арганізацыі выяўляюцца і ў лісьце да арганізацыі, які мае ўльтыматыўны характар;

в) агульны сход згуртаваньня «Узвышша» рашуча асуджае паказную «лявізну» праекту пастановы трох, за якой—(пастановай) хаваецца спроба змазаць памылкі зусім.

3) Адначасова сход патрабуе безадкладнага падпісаньня сябрамі згуртаваньня пастановы аб памылках ад 12-I—1930 г. і заяўляе, што той, хто не падпіша гэтай пастановы, будзе лічыцца выбыўшым з згуртаваньня.

Старшыня сходу (К. Чорны).
Сакратар (П. Глебка)».

Такі шлях барацьбы нацыянал-дэмакратычных элементаў з «Узвышша» супроць пралетарскай літаратуры, які прывёў аб'яднаньне да зусім немінучай дыфэрэнцыяцыі. На сёньня левая частка, што засталася ў аб'яднаньні (у ліку 8 чалавек) пасьля доўгіх боек працуе на новых рэйках, вынікі работы пакажуць, наколькі яны ўцямілі сабе задачы і наколькі яны перазброіліся.

Ацэнка таго становішча, у якім зараз знаходзіцца «Узвышша», як перамогі пралетарскай грамадзкасьці над нацыянал-дэмакратычнымі плынямі ва «Узвышшы», застаецца правільнай і на сёньня. Толькі пры рашучым адпоры з боку грамадзкасьці левая частка магла стаць на правільны шлях, перагляду шкодных установак, адкінуўшы шкодніцкія нацыянал-дэмакратычныя элементы. Але гэта ні ў якім разе ня можа выклікаць паслабленьня ўвагі да літаратурнага аб'яднаньня «Узвышша» з боку пралетарскай грамадзкасьці і марксысцкай крытыкі, бо толькі пры дапамозе апошніх абноўленае «Узвышша» можа змагацца з рэшткамі нацыянал-дэмакратызму і ісьці па шляху паступовага набліжэньня да пазыцыі пралетарскай літаратуры.

Прыведзеныя даведкі паказваюць твар кіраўнікоў «Узвышша» бяз лішніх камэнтараў.

Прывядзем некалькі фактаў літаратурна-публіцыстычнай дзейнасьці членаў аб'яднаньня «Полымя».

Першы факт — у 27 г. другі беларускі тэатр паставіў п'есу Грамыкі «Каля тэрасы», у якой аўтар падмяніў рухаючыя сілы рэвалюцыі роляй інтэлігента-урача, брата буйнага памешчыка. Бальшавіка-матроса падаў у лібэральным выглядзе, закапаўшыся ў псыхалёгічных перажываньнях сям'і памешчыка, частка якое (паводле Грамыкі) рэвалюцыянізуецца. П'еса ня толькі «з недахопамі», але і проста шкодная.

Газэта «Зьвязда» (№ 278) дае ацэнку п'есе. Да рэчы, п'есу зьнялі з пастаноўкі ў 30 г. пры аднадушнай згодзе ўсяго тэатральнага калектыву. Рэцэнзія газэты «Зьвязда» выклікала буру нездавальненьня з боку шэрагу членаў «Полымя»—Зарэцкага, Александровіча, Дудара, Вольнага, якія блёкуючыся з былым галавою белагвардзейскага беларускага ўраду Ластоўскім, абвінавачваюць газэту ў зьніштажэньні (?!) самабытнасьці тэатральнага мастацтва, у «зьніштажэньні» БДТ II.

Гэтая група была падтрымана былым другім сакратаром ЦК КП(б)Б тав. Васілевічам, які ў артыкуле «Аб тэатры» браў пад абарону п'есу Грамыкі і не асудзіў выступленьне з лістом у рэдакцыі ўспамянёнай групы за нацыяналістычныя тэндэнцыі.

У артыкуле «аб тэатры» тав. Васілевіч вось як ацэньвае масавую крытыку: «Мне здаецца, што таму «масавая» тэатральная крытыка зьяўляецца найменш ідэалёгічна вытрыманай. Калі-ж падумаць, што ў нашых тэатрах, хоць бы ў 2-гім беларускім і яўрэйскім, праслойка рабочага-гледача нязначная, мы ня маем рабочай крытыкі пастановак тэатру», — аблаяў масавую крытыку і на гэтым скончыў.

Пра п'есу т. Васілевіч кажа:—«Ёсьць многа недахопаў у «Каля тэрасы». але скачок ад «Апраметнай» да «Каля тэрасы» гаворыць аб тым, што тэатр упарта шукае таго, што нам патрэбна» (?!) (а ці патрэбна—сказаў галоўрэпэртком і сам калектыў у 30 г.).

Даючы напрамак тэатральнай крытыкі, аўтар кажа: «Дзейнасьць тэатру трэба крытыкаваць цьвёрда і па-дзеламу, а крытыкаваць ёсьць за што, але нельга выкарыстоўваць крытыку для іншых палітычных і нацыянальных мэтаў, за гэта трэба біць па руках». Якую крытыку трэба біць па рукам, проста ня сказана, за тэтым разумей як падабаецца, але паколькі іншай крытыкі ня было, аўтар у вельмі «далекатнай» форме далучыўся да лісту сямі. Замест удару па лісту,—удар па крытыцы, якую трэба было лаяць за павярхоўнасьць, бо ў рэцэнзіі ня поўна была ўскрыта нац.-дэмаўская сутнасьць п'есы.

Бязумоўна, што аб нацыяналістычных тэндэнцыях першай тэатральнай дыскусіі даводзіць няма чаго, але гэта было толькі пачаткам. Выступленьне было зьвяном, за якое ўхваціліся нацыянал-дэмакраты і пасьля разьвівалі свае погляды на самабытнасьць тэатру.

Другі факт—больш паказальны. У 1927 г. 1-шы беларускі дзяржаўны тэатр паставіў перакладную з расійскай мовы п'есу «Бронецягнік». Члены «Полымя»—Глыбоцкі, а за ім Жылуновіч зьмяшчаюць шэраг артыкулаў супроць перакладных п'ес. Глыбоцкі перакладныя п'есы з расійскай мовы абзывае «об'едками Москвы и Ленинграду»; ідучы далей у сваіх развагах, ён гаворыць гэтак: «Чаму беларускаму гледачу важней падносіць барацьбу сібірскіх партызан..., ўжо прышоў час паказваць арыгінальны самабытны твар нашага тэатру»... «Бронецягнік» па Глыбоцкаму проста анэкдот: «Трэба вымясьці са сцэны беларускага тэатру анэкдоты». Для Глыбоцкага барацьба сібірскіх партызан — анэкдот, за тым ён у другім артыкуле ставіць зноў пытаньне: «Ня ведаю і якую карысьць можа прынесьці нам гэты малюнак сялянскай барацьбы ў Сібіры»... Вынікі ад трох артыкулаў: «За самабытнасьць, супроць недаедкаў маскалёў, супроць паказаў барацьбы ў другіх частках Савецкага Саюзу». Толькі такі сэнс выступленьня, якое бязумоўна мае нацыянал-дэмакратычны характар.

Глыбоцкі—Дудар быў толькі пачынальнікам, на дапамогу яму прышоў З. Жылуновіч, які ня толькі падтрымаў Глыбоцкага, але і дадаў некалькі новых момантаў. Па-першае ён увязвае дыскусію з кіно-дыскусіяй, ён праводзіць параўнаньне між выступленьнем Зарэцкага пра кіно і Глыбоцкага пра тэатр, падводзячы базу пэўнай пасьлядоўнасьці ў спрэчках; па-другое, гаворачы аб неабходнасьці адбіцьця беларускага мінулага ў тэатры і кіно, ня кажучы аб якім мінулым ідзе гутарка, Жылуновіч адкрыта і актыўна выступіў з шкоднай тэорыяй нацыянал-дэмакратызму.

Выступленьне ў Менску рэхам гучэла ў Віцэбску.—У газэце «Заря Запада» Глыбоцкаму і Жылуновічу фальшывым дыскантам падпяваў Л. Каплан, і зноў гэтае-ж рэха прагучэла ў Магілёўскіх нататках Анд. Александровіча аб «прыстасаваньні да беларускіх умоў «Ванькі-Ключніка».

(Працяг будзе).

*) Пачатак глядзі ў «Сав. Бел.» № 19 і 20.

*) Купцэвіч яшчэ раней быў выключаны як нацыянал-дэмакрат і антысэміт.

ПОЎНАГА ВЫКАНАНЬНЯ ПЛЯНАЎ ЛЕСАЗАГАТОВАК ПАТРАБУЕ ТРЭЦІ РАШАЮЧЫ ГОД ПЯЦІГОДКІ

Не дапусьціць зрыву будаўніцтва, забесьпячэньня прамысловасьці лесаматар'яламі, снабжэньня пралетарскіх цэнтраў дровамі

Бальшавіцкім правядзеньнем месячніку, поўнасьцю выканаць праграму лесазагатовак і вывазкі ў трэці рашаючы год пяцігодкі

Цьвёрдыя заданьні кулацкімі гаспадаркамі па вывазцы лесу павінны быць выкананы

Месячнік лесазагатовак— гаспадарча-палітычная кампанія

Велізарнейшыя тэмпы сацыялістычнага будаўніцтва, вызначаныя сьнежаньскім пленумам ЦК і ЦКК УсеКП(б) у трэцім рашаючым годзе пяцігодкі, ставяць перад лясной прамысловасьцю вялікую задачу, каб поўнасьцю задаволіць запатрабаваньні ўнутранага рынку ў забесьпячэньні прамысловасьці сыравінай і дровамі, а будаўніцтва—будаўнічымі матар'яламі.

Гэтыя запатрабаваньні абавязваюць увесь лясны апарат і яго загатоўчыя органы ў БССР надаць самыя ўдарныя тэмпы ў іх рабоце як па загатоўцы, так і па вывазцы лесаматар'ялаў і дроў.

Паводле нашых вестак, трэба канстатаваць, што загатоўчыя арганізацыі да гэтага часу яшчэ не павярнуліся тварам да лесазагатовак. Яны яшчэ ім не надалі тых тэмпаў, якія-б далі магчымасьць пасьпяхова выканаць лесазагатоўчыя пляны БССР.

Калі заданьне асобнага кварталу па загатоўцы дзелавой драўніны выканана на 133 проц., дык заданьне па загатоўцы дроў выканана ўсяго на 24,3 проц., а па вывазцы лесаматар'ялаў—на 20,1 проц. Між тым апошнія весткі сьведчаць аб далёка нездавальняючым, а месцамі і пагражаючым становішчы на фронце лесазагатовак.

Першыя дзьве дэкады студзеня месяца трэцяга рашаючага году пяцігодкі паказалі, што лесазагатоўкі на працягу гэтага часу праходзяць надзвычайна марудным тэмпамі, квартальны плян лесазагатовак за 20 дзён студзеня месяца па дзелавой драўніне выканан на 14,6 проц., а па загатоўцы дроў—усяго на 6,3 проц. Што-ж да вывазкі, дык тут справа яшчэ горшая. Дзелавой драўніны за 20 дзён вывезена 4,3 проц. і 6,8 проц. дроў. Такое нездавальняючае выкананьне раўняецца зрыву праграмы лесазагатовак, ускладняе пасьпяховае выкананьне прамфінпляну ў дрэваапрацоўчай, запалкавай і папяровай прамысловасьці і стварае перабоі ў забесьпячэньні дровамі рабочыя цэнтры БССР. Гэтыя факты сьведчаць аб тым, што на лесазагатоўчым фронце яшчэ не дасягнуты ўдарныя тэмпы, якія зьяўляюцца неабходнай ўмовай для шпарчэйшага выкананьня пляну першага кварталу трэцяга рашаючага году пяцігодкі.

Лесбелу было дана заданьне даць у асобным квартале Данбасу 2750 вагонаў руднічнай стойкі, але Лесбел з гэтага заданьня выканаў толькі 1340 вагонаў, г. зн. менш як на 50 проц. у той час, калі на складах Гомельскага, Полацкага і Боркавіцкага леспрамгасаў ляжыць больш за 410 вагонаў руднічнай стойкі.

Лясны апарат і загатоўчыя арганізацыі апраўдваюцца тым, што не хапае рабочай сілы. Праўда, недахват рабочых ёсьць уважлівая прычына, але ці сапраўды гэта так? Факты гавораць аб тым, што справа не ў адсутнасьці рабочай сілы, а справа ў тым, што загатоўчыя арганізацыі з вялікім спазьненьнем прыступілі да вярбоўкі рабочых па загатоўцы і вывазцы лесу і не ператварылі гэтую вярбоўку ў масава-палітычную кампанію на аснове шырокай растлумачальнай работы і рашучай барацьбы з кулаком, які агітуе супроць лесазагатовак.

Вялікія недахопы таксама вагляддаюцца і ў скарыстаньні рабочай сілы. Брыгадны мэтад работы, сацспаборніцтва і ўдарніцтва як сьлед не праводзіцца. Мы маем агіднейшыя факты, калі ў Лепель зьявілася ўдарная брыгада па выгрузцы лесаматар'ялаў, дык яе прагналі. Гэта бязумоўна шкодніцкі факт.

Забесьпячэньне лесазагатовак харчаваньнем і прамтаварамі нельга прызнаць здавальняючым. Белкаапсаюз у гэтых адносінах праявіў вялікую долю бюракратызму і нягібкасьці, ён яшчэ і да гэтага часу не аднавіў тых разбраніраваных фондаў, якія вызначаны для лесазагатовак.

Лесазагатоўчыя арганізацыі не аказаліся на вышыні запатрабаваньняў асобнага кварталу. Яны зараз павінны хутка перабудаваць сваю работу.

Лясная гаспадарка Беларусі ў першым квартале трэцяга году пяцігодкі павінна даць на 130 проц. больш лесаматар'ялаў, чымся яна дала за ўвесь 1929-30 г. Таму, каб поўнасьцю выканаць гэтыя заданьні, трэба як мага лепш скарыстаць санную дарогу і пакуль спрыяе санная дарога дабіцца таго, каб на лесазагатоўкі выяжджала ня 120.000 фурманак, як гэта ёсьць цяпер, а ня менш як 200.000.

Трэба, каб ня было такіх выпадкаў, якія наглядаюцца зараз у Талочынскім раёне, дзе возчыкі на складах прастойваюць з лесаматар'яламі па дзьве гадзіны і больш у чарзе.

Трэба абавязкова даставіць Гомельскім лесазаводам «Калектыўная Праца» і «Сацыялізм», а таксама Бабруйскаму дрэваапрацоўчаму камбінату 105.000 кубамэтраў сыравіны.

Неабходна зараз-жа перайсьці да іншых мэтадаў вярбоўкі рабочай і гужавой сілы—узяць рашучы курс на заключэньне дагавораў з калгасамі і саўгасамі, каб можна было ў вольныя ад палявых работ месяцы выкарыстаць рабочую і гужавую сілу і трактары на лесазагатоўках. Па ўсёй лініі да канца трэба выкарчаваць апартуністычную практыку, якая перашкаджае разьвіцьцю лесазагатоўчай прамысловасьці БССР і прымусіць лесазагатоўчыя арганізацыі працаваць па новаму ў адпаведнасьці з тэмпамі работы ўсёй прамысловасьці.

Ударны месячнік, які зараз праводзіцца ў БССР павінен зрабіць рашучы пералом у рабоце лесазагатовак і палепшыць работу лесазагатоўчых арганізацый.

Лес—залаты фонд індустрыялізацыі. Лес патрэбен для прамысловасьці, капітальнага будаўніцтва, для транспарту, і сельскагаспадарчаму машынабудаўніцтву. Ад лесазагатоўчай прамысловасьці ў значнай ступені залежыць выкананьне ўсяго народнагаспадарчага пляну ў трэцім рашаючым годзе пяцігодкі. Лесазагатоўчая праграма 1931 г. у БССР павінна быць выканана поўнасьцю.

Дырэктыву партыі і ўраду—выканаць

Тав. Парыж расказаў супрацоўніку нашай газэты як праходзіць падрыхтоўка да месячніку загатовак і лесавывазкі.

— Пасьля тэлеграмы ЦК КП(б)Б і СНК аб правядзеньні месячніка, Лесбел у сваю чаргу даў яскравую і дакладную дырэктыву аб тых мерапрыемствах, якія павінны быць праведзены за гэты тэрмін. Лесбел лічыць, што ў гэты месячнік трэба дабіцца такога штурпака, каб на працягу месяца выканаць большую частку квартальнага заданьня. Як надзвычайную ўмову ў правядзеньні гэтага месячніка, Лесбел лічыць поўную мабілізацыю апарату леспрамгасаў, а таксама праверку работу РВК і паасобных сельсаветаў у галіне іх канкрэтнага ўдзелу ў праводзімым месячніку.

— Лесбел даў дырэктыву аб тым, каб леспрамгасы ў першую чаргу забясьпечылі загатоўку і вывазку экспортнага лесу, выкананьне асобных заданьняў, зьвярнуўшы асаблівую ўвагу на загатоўку лісьцьвеных парод таму, што спазьненьне з вывазкай можа пацягнуць за сабой псаваньне загатоўленага матар'ялу.

Далей тав. Парыж паведаміў аб тым, што ў леспрамгасы на месцы загатовак выехала 25 адказных працаўнікоў Лесбелу. У бліжэйшыя дні выедзе яшчэ адна брыгада з работнікаў СНК.

— У сувязі з пастановай ЦК і СНК аб правядзеньні месячніка, пытаньне аб забясьпечаньні лесазагатоўчых раёнаў як прадуктамі, таксама і фінансамі, мае вялікае значэньне. Ня гледзячы на гэта, запазычанасьць паасобных леспрамгасаў дасягае велізарных разьмераў. Побач з гэтым, фінансавыя органы на месцах не дапамагаюць лесазагатоўкам у сэнсе першачарговага забясьпечаньня грашыма. Так, самы буйны леспрамгас, як Асіповічы, атрымоўвае ўсяго па 800 руб. у дзень. Гэта надзвычай мала і ня можа ні ў якім разе задаволіць патрэбы пры такой бурнай рабоце па загатоўках.

— З другога боку, кааперацыя, якая павінна была-б у часе месячніка ўзмацніць сваю работу па забясьпечаньні, усё яшчэ адстае. Напрыклад, Глускі і Рэчыцкі леспрамгасы па віне кааперацыі, не атрымліваюць аўса. Наогул Белкаапсаюз не адпускае разбраніраваных фондаў. З Клічава нам паведамляюць аб тым, што там зусім адсутнічаюць прадукты і спажывецкія тавары для лесарубаў і возчыкаў.

— Перад мясцовымі арганізацыямі паўстае задача ў часе месячніка ўсямерна садзейнічаць стварэньню спрыяючых умоў да лесазагатовак і вывазкі, стварэньню рэсурсаў з мясцовых фондаў і бесьперабойнага забясьпечаньня лесазагатовак.

— На 21-га студзеня, г. зн., за дзьве дэкады першага кварталу, выкананьне заданьня застаецца амаль як і раней напружаным. Па загатоўцы дзелавой драўніны, пляны выкананы на 14,6 проц., а па загатоўцы дроў—на 6,3 проц.

— Па вывазцы дзелавой драўніны плян выкананы на 4,3 проц., а на дровах на 6,8 проц.

— Як відаць з гэтых лічбаў, становішча застаецца быць цяжкім. Перад месячнікам высоўваецца надзвычайна адказная і важная задача ліквідаваць гэты прарыў і даць больш рэзкі штур шок у выкананьні квартальнага заданьня.

— Паводле вестак, якія мы маем з леспрамгасаў, асабліва адстаюць у выкананьні заданьняў Сьмілавіцкі, Грэскі, Пухавіцкі, Клічаўскі і Быхаўскі раёны. Усе гэтыя раёны па вывазцы і загатоўцы дроў даюць нулявыя паказьнікі.

— Мы надаем вялікае значэньне пастанове калегіі ЦКК-РСІ, якая гэтымі днямі была прынята і ў якой ЦКК РСІ сурова папярэджвае аб тым, што невыкананьне дырэктыў партыі і ўраду пацягне за сабой рашучыя меры з боку РСІ ў адносінах да канкрэтных вінаватых гэтага зрыву.

А.

Адзін грэбень для кулакоў і беднякоў

Лесазагатоўкі ў Лагойскім раёне яшчэ да сёнешняга дню не разгорнуты. Вінаваты ў гэтым галоўным чынам самі працаўнікі Леспрамгасу. З восені ня дадзена было цьвёрдай устаноўкі як і каму трэба працаваць. Леспрамгас выпісаў нарады на вывазку і загатоўку ўсім па чарзе сельсаветам аднолькавую колькасьць кубамэтраў. Заможная частка вёскі атрымала такім чынам аднолькавыя нарады з беднатой.

Працаўнікі Леспрамгасу ня бачаць розьніцы паміж бедняком і кулаком. З беднатой не праведзена ніякай растлумачальнай работы. Мы ўжо не гаворым аб тым, што кулацкая частка не атрымала цьвёрдых заданьняў, што па сутнасьці зьяўляецца скрыўленьнем клясавай лініі.

Працаўнікі Леспрамгасу на сходах «кабяцаюць» лесазагатоўшчыкам «залатыя горы», а на справе, зразумела, гэтых «гор» даць не могуць.

Трэба зараз-жа ліквідаваць тормазы, скрануць з мёртвага пункту лесазагатоўкі і выправіць клясавую лінію ў Лагойскім Леспрамгасе.

Селькор.

Уключыліся ў суботнік

Лесазагатоўкі па Рудзенскім сельсавеце праходзяць здавальняюча. Сельсавет добра растлумачыў насельніцтву значэньні выкананьня пляну.

Вёска Караваева разам з калгасам «Новы Шлях» выехалі ў лес у парадку сацспаборніцтва. Бядняцка-серадняцкая частка сялянства за выключэньнем кулацкіх гаспадарак выехалі ў лес.

Трэба заможнікаў, якія ня выконваюць цьвёрдых заданьняў, прыцягнуць да адказнасьці.

Палын.

Прыміце выклік!

Дзякавіцкі сельсавет

Лесазагатоўкі і вывазка стаіць на першым месцы сярод усіх сельсаветаў Старобінскага раёну. Большая частка сялян квартальнае заданьне па загатоўках і вывазцы ўжо выканалі на 150—200 проц.

За гэтую прыкладную працу Леспрамгасам вызначаны прэміі. Выдана 25 паддзёвак, 55 пар цёплай нацельнай бялізны, 350 мэтраў корту, прадуктаў і г. д.

Агульны сход сялян вынес пастанову, у зьвязку з уступленьнем у 3-ці год пяцігодкі, лічыць сябе ўдарнікамі і заключыць умову з бліжэйшымі сельсаветамі на лепшую вывазку і загатоўку лесаматар'ялу, акрамя таго выклікаць мяжуючыя сельсаветы з сельсаветам на сацспаборніцтва з арбітражам газэты «Савецкая Беларусь».

А. Румянцаў.

Ударнікі

У в. Падбярэзьзе Кохнаўскага раёну ўтворана брыгада з 25 надвод па вывазцы лесаматар'ялаў на Азярэцкі лесазавод Талачынскага раёну. Брыгада абвясьціла сябе ўдарнай. У гэтай брыгадзе ўдзельнічаюць калгасьнікі «Новае Жыцьцё» і аднаасобнікі вёскі Падбярэзьзе.

1-І-31 году брыгада выехала з лесаматар'ялам на лесазавод. На складзе нікога ня было. Брыгада стаяла з лесаматар'ялам каля 2-х гадзін на марозе.

Зрыўшчыкаў работы брыгады трэба прыцягнуць да адказнасьці.

Брыгада выклікала на спаборніцтва астатнія вёскі, якія маюцца на тэрыторыі Сімаnоўскага сельсавету, а таксама нанова арганізаваны калгас у вёсцы Сіўцава, Талачынскага раёну.

Ведаючы.

Калгас „Інтэрнацыянал" у баку ад лесазагатовак

Ня гледзячы на напамінкі з боку Райкалгасасаюзу, аб заключэньні ўмовы з Леспрамгасам па вывазцы лесаматар'ялаў, плян лесазагатовак і заданьне па вывазцы лесаматар'ялаў зусім не разглядаліся і не абгаворваліся на праўленьні калгасу. Праўленьне лічыць, што на гэта ня варта зьвяртаць увагі. З агульнай колькасьці 190 сем'яў калгасьнікаў можна было-б вылучыць некалькі брыгад. Гэта ў сваю чаргу ў значнай меры палепшыла-б матар'яльнае становішча калгасу.

Ф. Шульман.

У падарунак X зьезду ЛКСМБ

У падарунак X зьезду камсамолу Беларусі камсамольцы мястэчка Старнальле (Копыльскі раён) арганізавалі суботнік па высечцы лесу. Ячэйка абвясьціла сябе ўдарнай па гэтай справе і арганізавала камсамольцаў для сталай працы ў лесе, выклікала на спаборніцтва Дуброўскую ячэйку камсамолу.

Ударная праца дала добрыя вынікі. За дзень было высечана 1,5 га лесу. Грошы пашлі ў карысьць індустрыялізацыі.

А. Генін.

Забясьпечыць Данбас крапяжом

Маецца 1.000 вагонаў стоек, а заданьне на асобны квартал ня выканана нават на 50 проц.

Руднічная стойка ў працы Данбасу мае вялікае значэньне. Для бесьперапыннай працы шахт патрэбна бесьперапынная падача гэтага матар'ялу. Яшчэ данбасаўскія шкоднікі, улічваючы тую ролю якую адыгрывае стойка ў працы Данбасу, усімі спосабамі дабіваліся, каб сарваць плянавую дастаўку яе.

Загатоўка стоек разьлічана ў плянавым парадку і кожнаму ляснону трэсту СССР дадзен пэўны плян загатоўкі і адпраўкі стоек Данбасу.

Лесбелу было дадзена заданьне даць крапяжу Данбасу на асобны квартал 2.750 вагонаў. За гэты час адлегласьці 1½—2 кілёмэтра ад чыгункі, гатовая, толькі яе трэба перавазаць.

Заг. складам «спэц» Клябанаў, былы купец, не праяўляе цікавасьці да стоек і на пастаянныя напаміны і дырэктывы трэсту не зварочвае ўвагі. Адмаўляецца тым, што няма піл, што няма людзей, а стойкі ляжаць.

Такое-ж становішча і ў Полацкім Леспрамгасе, дзе маецца 120 вагонаў, у Боркавіцкім—140, Гомельскім—150 і іншых.

Стойкі ляжаць у той час, калі работа Данбасу пастаўлена пад пагрозу зрыву.

Аўтавоз на Бабруйскім Лесакамбінаце

праўлена толькі 1.340 вагонаў, г. зн. менш чым 50 проц.

Улічваючы тое, што адсутнасьць крапяжу пагражае працы Данбасу Саю...ром даў дырэктыву, каб адпраўка стоек была прыроўнена да ўдарных работ.

Па Беларусі неадгрузка крапяжу праводзіцца з-за апартунізму лесбелаўскіх работнікаў на Леспрамгасах, з-за бязьдзейнасьці работнікаў і «спэцаў» з былых лесапрамыслоўцаў.

А стойкі ёсьць. У сучасны момант маецца каля 1.000 вагонаў стоек, загатоўкі яшчэ 29-30 году, якія ляжаць на прыстанях, на блізкай адлегласьці ад чыгункі.

Рэкорд бязьдзейнасьці пабіў Лепель, дзе на складах маецца 280 вагонаў стоек. Стойка знаходзіцца на адКаб выканаць заданьне Данбасу, Леспрамгасам загатоўку і вывазку стоек трэба ўзяць на асобны кантроль, павесьці рашучую барацьбу з бязьдзейнасьцю асобных работнікаў, бо гэта бязьдзейнасьць, як напрыклад у Лепелі, зьяўляецца шкодніцтвам.

Трэба пры шырокай дапамозе РВК забясьпечыць Леспрамгасам, у якіх маецца вялікая колькасьць стоек, патрэбнай колькасьцю рабочых і гужавым транспартам для падвозкі стоек з прыстані на чыгунку.

Зараз выехалі па Леспрамгасах адказныя працаўнікі трэсту, якім дадзена заданьне зьвярнуць асаблівую ўвагу на адгрузку стоек.

Заданьне па Беларусі для Данбасу можа і павінна быць выканана.

П. Ка—скі.

Месячнік па загатоўцы і вывазцы лесу павінен быць сапраўды ўдарным

ПАСТАНОВА СНК і ЦК КП(б)Б ПАВІННА БЫЦЬ ВЫКАНАНА

У перыяд буйнага росту сацыялістычнага будаўніцтва, пабудовы буйных фабрык, заводаў, цэлых рабочых гарадоў патрэбна вялікая колькасьць будаўнічага матар'ялу.

Лясная гаспадарка Беларусі павінна даць толькі ў адным першым квартале 1931 году на 130 проц. больш, чым дала за ўвесь 1929-30 год.

Выкананьне такога заданьня для забесьпячэньня яшчэ буйнейшых патрэб будаўніцтва патрабуе вялікага напружаньня ўсіх працоўных краіны.

Зараз мы маем пагражаючае становішча. У той момант нават, калі ідзе вывазка пры добрай саннай дарозе, але такімі нездавальняючымі тэмпамі, стварылася пагроза спыненьня працы цэлага раду заводаў Беларусі, якія забясьпечваюцца сыравінай гужавым транспартам з прылеглых да іх лясных масываў. Гомельскім заводам «Сацыялізм» і «Кал. Праца» патрэбна даставіць 50 тысяч куб. мэтраў драўніны, Бабруйскаму камбінату—55 тысяч куб. мэтраў.

Прамысловасьці патрэбна паліва і зараз ужо маецца ў ім вялікая патрэба ў той час, калі ў лясох Беларусі ляжаць дровы, загатоўкі яшчэ 1927 году і псуюцца.

Трэба ўсю грамадзкую думку завастрыць вакол вывазкі. Фактычна засталося ўжо мала часу, ня больш як 35—40 дзён, і калі за гэты час ня будзе закончана ў асноўным вывазка, дык наша прамысловасьць і будаўніцтва стануць перад фактам частковага спыненьня работы.

За дзьве дэкады студзеня вывазка лесу ня толькі не палепшылася, а, наадварот, тэмпы, якія былі дасягнуты ў сьнежні, панізіліся.

Бясплянавасьці Лесбелаўскіх работнікаў па Леспрамгасах РВК і Райкомаў трэба палажыць канец.

Ёсьць пастанова бюро ЦК КП(б)Б і СНК, якая працу дровалесазагатовак прызнае абсалютна нездавальняючай, а плян вывазкі на асобны квартал сарваным, і якая патрабуе выкананьня пляну на ўсе 100 проц.

Мерапрыемствы, якія высоўваюцца ў пастанове, павінны быць выкананы і РВК і Райкомамі. Трэба дабіцца таго, каб на працягу саннай дарогі выяжджала ня 120.000 фурманак, як гэта мы маем зараз, а 200.000 коняй штодзенна, толькі тады плян вывазкі будзе выкананы.

На ўзмацненьне лесазагатовак і вывазкі трэст Лесбел мабілізаваў сваіх адказных працаўнікоў і паслаў іх па раёнах, ускладаючы на іх адказнасьць за невыкананьне праграмы па Леспрамгасах.

На нарадзе Лесбелу, якая адбылася 21-І увечары, з дакладу нам. кіраўніка трэсту выявілася, якая пагроза вісіць над заводамі, калі ня будзе праведзена ўдарнымі тэмпамі дастаўка сыравіны зараз-жа.

Пастаноўлена разам з рабочымі брыгадамі заводаў, якім пагражае спыненьне дабіцца рашучага пералому ў вывазцы.

ЦК КП(б)Б і СНК накіроўваюць разам з ЦСПСБ сваіх працаўнікоў на ўзмацненьне лесазагатовак і вывазкі.

Трэба рашуча біць па апартуністых і тых, хто лесавывазку праводзіць самацёкам.

П.

Сурова пакараць

Бязладнае становішча чыгуначнай станцыі „Лепель", разгон ударнай брыгады па пагрузцы дроў, зьбіваньне рабочага адміністрацыяй і антысэміцкая вылазка ўпаўнаважанага штатнай арцелі

У Лепелі асабліва абураюча праходзіць пагрузка загатоўленага лесаматар'ялу. На чыгуначнай станцыі і складах Леспрамгасу сабралася шмат лесу, ў той час, калі заводы дрэваапрацоўчай прамысловасьці адчуваюць патрэбу ў сыравіне, калі рабочыя раёны адчуваюць патрэбу ў дровах. Штодзень адпраўляюцца вагоны і пляцформы назад пустымі таму, што нехапала рабочых рук для пагрузкі.

Прэзыдыўм Лепельскага райпрафсавету своечасова ўжыў цэлы рад практычных мер па ліквідацыі прарываў, арганізаваўшы ўдарную брыгаду з 18 рабочых для пагрузкі дроў. На 2 дні была паслана на пагрузку школа ЦІТ. Брыгада сапраўды працавала па ўдарнаму ня лічачыся з часам. Але інакш запрацавала адміністрацыя і мясцком чыгуначнікаў.

У выніку такой «работы» 10 студзеня здарыўся агідны выпадак, ударная брыгада была разагнана.

Справа была так:

10 студзеня ўдарная брыгада прышла на работу ў 9 гадзін раніцы, калі частка вагонаў была ўжо нагружана, прышла штатная арцель у ліку 20 чалавек і патрабавала ад ударнай брыгады перадаць ім работу. Брыгада не згадзілася. Тады штатная арцель пачала выкідаць рабочых ударнікаў з вагонаў. Касір таварнай станцыі тав. Камінскі пашоў на дапамогу штатнай арцелі. Схапіў за грудзі рабочага Дзехцяра і выкінуў яго з вагону на дровы. Упаўнаважаны штатнай арцелі грузчыкаў Шубнік бачачы расправу начальства пачаў крычаць «выкідай пархатых».

Так расправіліся з ударнай брыгадай.

Прэзыдыўм райпрафсавету тэрмінова разгледзіў гэтае пытаньне і вылучыў камісію ад райпрафсавету і РКІ для расьсьледваньня.

Ведаючы.

Лесбел зрывае выкананьне прамфінпляну

З вялікай ўпартасьцю, настойлівасьцю і энэргіяй 750 чал. рабочых калектыву Гомельскіх аб'яднаных лесазаводаў «Калектыўная праца» і «Сацыялізм» вядуць няспынную барацьбу з апартунізмам на практыцы, за забесьпячэньне і правільнае разьмеркаваньне сыравіны. Але справа ня толькі ў апартунізьме, справа ў тым, што дзе-ні-дзе ў загатоўчых і разьмяркоўваючых арганізацыях гнязьдзіцца шкодніцтва, якое перашкаджае заводам выконваць прамфінплян, у выніку чаго ў апошні час гомельская група лесазаводаў апынулася ў катастрафічным становішчы.

Ударны квартал на лесазаводзе «Калектыўная праца» у выкананьні вытворчай праграмы даў значны прарыў. Так, у кастрычніку м-цы вытворчае заданьне было выканана на 91%, у лістападзе—на 88 проц., а ў сьнежні, ня гледзячы на тое, што на заводзе праводзіліся вытворчыя манэўры, праграма была выканана толькі на 83,4%. Лесазавод «Калектыўная праца» свой прамфінплян за 1929-30 г. як быццам бы і выканаў з перавышэньнем на 6 проц., але затое завод недавыканаў на 4 проц. заданьне па зьніжэньні сабекошту.

У часе ўсебеларускага агляду прадпрыемстваў трохкутнік зашумеў аб перабудове работы, пачаліся мітынгі, пачалі праводзіць манэўры, уключацца ў агляд, гучна ў заводзкім клюбе гралі аркестры, але сказаць аб тым, як перабудавана работа, дык вельмі цяжка.

У першую дэкаду студзеня месяца трэцяга рашаючага году пяцігодкі лесазавод «Калектыўная праца» сваю праграму выканаў на 79 проц., а лесазавод «Сацыялізм» на 81 проц. і гэты прарыў з кожным днём паглыбляецца.

У чым-жа справа?

Справа ў тым, што заводзкі трохкутнік ня стаў на чале рабочае масы, ён ня здолеў поўнасьцю скарыстаць актыўнасьць рабочых, не мабілізаваў іх на вырашэньне задач пастаўленых партыяй і ўрадам на пасьпяховае выкананьне вытворчых заданьняў. Толькі ў гэтым, а не ў «аб'ектыўных» акалічнасьцях хаваецца прычына невыкананьня прамфінпляну. Сярод рабочых лесазаводаў зусім слаба вядзецца палітычна-выхаваўчая работа. Ня ўсе рабочыя ахоплены сацспаборніцтвам, не адчуваецца ўдарніцтва. На заводзе працуюць 130 камуністаў, частка з іх далёка не зьяўляецца прыкладнымі на вытворчасьці, яны плятуцца ў хвасьце беспартыйных. Ёсьць шмат камуністых, якія зусім ня прымаюць удзелу ў сацспаборніцтве, ніхто з цэхавых арганізацый ня можа сказаць цьвёрда і дакладна колькі камуністаў і, наогул, рабочых знаходзяцца ва ўдарных брыгадах.

Такія хвасьціцкія паводзіны з боку камуністаў да спаборніцтва перашкаджаюць узьняць яго на належную вышыню.

Палітыка забесьпячэньня, або палітыка зрыву

Самыя хворыя пытаньні на сёньняшні дзень на заводах «Калектыўная праца» і «Сацыялізм» — гэта забесьпячэньне заводаў сыравінай, што значна адбіваецца на выкананьні прамфінпляну. Рад з актаў, якія маюцца ў нас, сьведчаць аб крайня трывожным становішчы. Лесазаводы забясьпечаны сыравінай толькі да 15 лютага, гэта тымчасам, як да 1 мая 1931 г. да спыненьня заводаў на рамонт патрэбна ня менш як 50.000 кубамэтраў сыравіны. Такім чынам адсутнасьць сыравіны ня толькі не дае магчымасьці пасьпяхова выконваць прамфінплян заводамі, але і ставіць заводы пад пагрозу спыненьня. Лесбел не зварочвае на гэта ніякай увагі.

У раёне Гомельскага леспрамгасу на розных яго вучастках ёсьць значная колькасьць сыравіны, але Гомельскі чыгуначны вучастак не падае вагонаў і такім чынам зрывае нармальную работу заводаў. Заводзкі трохкутнік аб гэтым неаднаразова ўжо сыгналізаваў, але ніхто на гэта зьявішча не зварочвае ўвагі.

Палітыка такога «забесьпячэньня» з боку трэсту Лесбела, Гомельскага Леспрамгасу і Гомельскага чыгуначнага вучастку ня можа кваліфікавацца інакш, як шкодным.

На складах Гомельскіх заводаў у сучасны момант ляжыць каля 400 вагонаў гатовай прадукцыі (піламатар'ялаў), якая не адгружаецца па тэй прычыне: чыгунка не падае вагонаў. Гэта зрывае работу ня толькі лесазаводаў, але зрывае таксама і работу Данбасу і ўкраінскага машынабудаўнічага заводу, якія Гомельскія лесазаводы забясьпечваюць піламатар'яламі.

Можна было-б прывесьці шмат фактаў, якія зрываюць пасьпяховае выкананьне прамфінпляну гомельскіх лесазаводаў. Мы лічым, што адзначанага ўпаўне досыць для таго, каб сыгналізаваць аб яўнай небясьпецы ў забесьпячэньні і разьмеркаваньні сыравіны паміж лесазаводамі.

Будучы цьвёрда ўпэўненымі ў правільнасьці генэральнай лініі нашай партыі, у поўнай рэальнасьці намечаных у трэцім рашаючым годзе пяцігодкі тэмпаў мы канстатуем, што ў органах забесьпячэньня і разьмеркаваньня сыравіны паміж лесазаводамі ня ўсё ў парадку. Гэтае забесьпячэньне трэба палепшыць.

Адзначым юбілей К. Я. Варашылава

Тав. Варашылаву ордэн чырвонай зоркі—просяць рабочыя Альчэўскага заводу

I.

Праз некалькі дзён споўніцца 50 год з дню нараджэньня Клімэнтыя Яфрэмава Варашылава—правадыра геройчнай Рабоча-сялянскай Чырвонай арміі. Шлях т. Варашылава ёсьць шлях бальшавіка-рэвалюцыянэра, шлях чалавека, аддаўшага ўсяго сябе для карысьці рабочае клясы і ўсіх працоўных СССР і ўсяго сьвету. Пройдзены ім шлях ад пастуха рабочага да Наркамваенмора паказвае на асобным прыкладзе тую творчую здольнасьць, якая закладзена ў рабочай клясе.

Чырвоная армія, як атрад пралетарскага змаганьня, перажывала пэўныя рэарганізацыі, перабудаваньне. Знайсьці ў кожным пэрыядзе патрэбнае, умець яго ажыцьцяўляць так, каб работа Чырвонай арміі ўвесь час была падпарадкавана агульнай задачы—барацьба за сацыялізм—гэта заўсёды наша партыя, яе работнікі і правадыры яе ідэй. На долю аднаго з выдатных стратэгаў і правадыроў пралетарскай узброенай сілы М. В. Фрунзэ выпала пачаць ажыцьцяўляць адзін з пунктаў праграмы нашай партыі—паступовае перавядзеньне РСЧА на міліцыйна-тэрытарыяльную сыстэму.

Рэканструкцыйны пэрыяд паставіў і перад Чырвонай арміяй рад новых задач, аднэй з якіх зьяўлялася аснашчэньне яе (арміі) тэхнікай. Ажыцьцяўленьнем гэтай гапаровай работы, гэтага заданьня партыі і рабочай клясы кіраваў т. К. Я. Варашылаў. І зараз, калі мы з велізарнейшымі посьпехамі на фронце сацыялістычнага будаўніцтва ўступілі ў трэці рашаючы год пяцігодкі, мы павінны яшчэ раз канстатаваць наступнае: мы маем гэтыя посьпехі дзякуючы і таму, што маем адзіную ў сьвеце Чырвоную армію з яе геройчнымі рэвалюцыйнымі правадырамі. Чырвоная армія, як і ўсе вучасткі сацыялістычнага будаўніцтва і абароны сацыялізму таксама ўступіла ў трэці рашаючы з велізарнейшымі посьпехамі.

II

К. Я. Варашылаў нарадзіўся у 1881 г. у сям'і рабочага чыгуначніка. З сямі год К. Я. пайшоў ужо на наёмную працу—выбіраў калчадан у капальнях. Далей Клімэнты Яфрэмаў працуе батраком у свайго дзядзькі—кулака, потым пастухом у пана. У 1896 годзе ён паступіў на завод пры станцыі Альчэўская, дзе праз тры гады пад яго кіраўніцтвам у чыгуналіцейным цэху забаставалі кранаўшчыкі, за што ён быў арыштаваны. У 1903 г. т. Варашылаў паступіў на завод у Луганску, але праз тры месяцы ён быў адтуль высланы паліцыяй. У РСДРП т. Варашылаў уступіў у 1903 г. У 1905 годзе прыняў удзел у забастовачным руху, быў набіты і пасаджан у турму, але пад націскам рабочых ён вызваляецца на паруку. У 1906 г. т. В. едзе на Стакгольмскі зьезд РСДРП, дзе ўпяршыню ён спатыкаецца з тав. Леніным. У 1907 годзе ён ад Луганскай арганізацыі едзе на V зьезд РСДРП. Па звароце са зьезду быў арыштаваны і высланы ў Архангельскую губэрню.

У гады грамадзянскай вайны К. Я. камандаваў 5, 10 і 14 арміямі. Абарона Царыцына пад яго кіраўніцтвам—бліскучы разьдзел у гісторыі РСЧА, т. Варашылаў адзін з заснавальнікаў Чырвонай коньніцы. З 1921 г. т. В. член ЦК УсеКП(б), камандуючы войскам Паўночна-Каўказкага вайсковай акругі. У маі 1924 г. ён камандуе войскам Маскоўскай вайсковай акругі, з 1925 г. ён Наркамваенмор, з студзеня 1926 г. т. В. член Палітбюро ЦК УсеКП(б).

III.

Чырвоная армія прарабіла геройчны шлях, у гэтым шляху непасрэдны ўдзел прымаў т. К. Я. Варашылаў. І калі-б у нас ня было Чырвонай арміі, капіталістычныя акулы расправіліся-б з намі, як яны ў свой час расправіліся з Парыскай камунай, з паўстаўшым пралетарыятам у Нямеччыне.

Пад камандаваньнем тав. Варашылава часткі РСЧА—Далёка-Ўсходняй арміі прышлося вытрымаць вялікі экзамен. Аб тым, што ўся наша РСЧА такая, як Далёка-Ўсходняя, апавядае ваенком аднаго з палкоў Асобай Далёка-Ўсходняй арміі тав. Рамаnоўскі.

Некаторыя таварышы думаюць, што асобная армія ёсьць нешта адасобленае ад ўсёй РСЧА, што Далёка-Ўсходняя фармавалася з байцоў, прапушчаных праз спэцыяльную адборачную камісію. Гэта няправільна. Склад Далёка-Ўсходняй мае тыя-ж якасьці, якія ёсьць у Чырвонай арміі.

Тав. Варашылаў кіруе тэхнічным аснашчэньнем РСЧА. Пабываўшы ў баёх, баец Далёка-Ўсходняй арміі расказаў наступнае:—«кітайскія афіцэры ўсюды распаўсюджваюць чуткі, што чырвонаармейцы ня ўмеюць ваяваць, што тэхніка ў Чырвонай арміі нікуды ня вартая. У іх на двух чырвонаармейцаў прыпадае адна вінтоўка,—узвадзілі паклёп яны. Але памыліліся кітайскія афіцэры. Яны зьбіраліся абедаць у Іркуцку, але мы ім паказалі добры абед. Захапілі ў палон з усім штабам адну з часьцей, якая сунула нос на нашу тэрыторыю».

У баёх супроць бела-кітайцаў байцы Далёка-Ўсходняй выявілі ня толькі здольнасьць ўладаць тэхнікай, яны праявілі высокую палітычную сьвядомасьць.

Партарганізацыя Чырвонай арміі вытрымала экзамен у барацьбе супроць ухілаў, за генэральную лінію.

І ўсё гэта дасягнута дзякуючы адзінаправільнаму кіраўніцтву Ленінскай партыі і яе ЦК, дзякуючы кіраўніцтву РВС СССР на чале з тав. Варашылавым.

IV.

Пагроза вайны супроць СССР з кожным днём усё больш становіцца рэальнай. У сувязі з надыходзячым юбілеем К. Я. Варашылава ў часьцях РСЧА разгарнулася вялікая работа. Пад лёзунгам працаваць па-варашылаўску байцы яшчэ больш уздымаюць свой энтузіязм вакол задач узмацненьня баяздольнасьці РСЧА. Значна разгорнуты збор сродкаў на дырыжабль «Клім Варашылаў». Значная работа разгорнута на заводах. Рабочыя Альчэўскага мэталёвага заводу імя Варашылава пастанавілі: адзначыць 50-годзьдзе правадыра Чырвонай арміі поўным выкананьнем вытворчых пляноў, зрабіць завод узорным па вайсковай рабоце і выклікаць усе заводы, што носяць імя тав. Варашылава, на правядзеньне месячніку ваенізацыі.

Рабочыя просяць урад узнагародзіць тав. Варашылава ў дзень яго юбілею ордэнам Чырвонай зоркі, як лепшага кавраліка-рабочага іх заводу і арганізатара Чырвонай арміі.

Шырокі размах атрымала на заводзе ў апошнія дні вайсковая работа. Першымі выклік заводу падхапілі капальнікі. На капальні «Арцем 10» рабочыя, падтрымліваючы прапанову варашылаўцаў, ад сябе дапоўнілі абавязак палкам зьнішчыць прагулы і больш разгарнуць сацспаборніцтва.

БССР, як фарпост Савецкага Саюзу, павінна таксама адзначыць юбілей К. Я. Варашылава. У часьцях БВО работа разгорнута, чарга за прадпрыемствамі, калгасамі і саўгасамі. Поўнае выкананьне вытворчых праграм, узмацненьне вайсковай работы, шэфства над часьцямі РСЧА, пабудова савецкіх дырыжабляў—лепшы падарунак тав. Варашылаву. Ва ўдзеле у стварэньні гэтага падарунку рабочыя і працоўныя БССР таксама не адстануць.

Г. С.

ЗАКОНЫ І ПАСТАНОВЫ УРАДУ БССР

Пастанова

Цэнтральнага Выканаўчага Камітэту і СНК БССР

ПРА ДАПАЎНЕНЬНЕ ПАСТАНОВЫ ПРА СПАГНАНЬНЕ Ў БЯСПРЭЧНЫМ ПАРАДКУ БЯЗ ВЫДАЧЫ СУДОВАГА ЗАГАДУ ДАЎГОЎ ДЗЯРЖАЎНЫМ УСТАНОВАМ І ПРАДПРЫЕМСТВАМ І КААПЭРАЦЫЙНЫМ АРГАНІЗАЦЫЯМ.

На падставе арт. 3 пастановы СНК Саюзу ССР за 2 лістапада 1930 г. «Пра інвэнтарызацыю балянсаў сельскагаспадарчых каапэрацыйных саюзаў і ліквідацыю завінавачанасьці раённым саюзам сельскагаспадарчай каапэрацыі» (газэта «Известия ЦИК СССР и ВЦИК» за 1930 г., № 318), Цэнтральны Выканаўчы Камітэт і Савет Народных Камісараў БССР—пастанаўляюць:

У пастанову ЦВК і СНК БССР за 11 студзеня 1930 г. «Пра спагнаньне ў бяспрэчным парадку бяз выдачы судовага загаду даўгоў дзяржаўным установам і прадпрыемствам і каапэрацыйным арганізацыям» (З. З. БССР 1930 г., № 6, паст. 34) ўнесьці наступныя дапаўненьні: 1. Арт. 1 дапоўніць наступным пунктам «д».

«д) Патрабаваньняў раённых саюзаў сельскагаспадарчае каапэрацыі паводле даўгавых дакумэнтаў альбо пастаноў спэцыяльных раённых камісій па інвэнтарызацыі балянсаў сельскагаспадарчых саюзаў, з якіх відаць пропуск тэрміну аплаты па абавязнасьці».

2. Арт. 3 дапоўніць наступным абзацам:

«Адтэрмінаваньне і растэрмінаваньне спагнаньняў, паказаных у п. «д» арт. 1 гэтай пастановы, павінна рабіцца ў адпаведнасьці з арт. 5 пастановы СНК Саюзу ССР за 2 лістапада 1930 г. (Збор З. Саюзу ССР за 1930 г. № 57, арт. 604)».

Старшыня Цэнтральнага Выканаўчага Камітэту БССР **А. Чарвякоў.**

Нам. Старшыні Савету Народных Камісараў БССР **К. Бэнэк.**

Сакратар Цэнтральнага Выканаўчага Камітэту БССР **А. Хацкевіч.**

18 студзеня 1931 г. г. Менск.

Пастанова

Савету Народных Камісараў БССР

ПРА ХОД МАБІЛІЗАЦЫІ СРОДКАЎ НАСЕЛЬНІЦТВА Ў АСОБНЫМ КВАРТАЛЕ Ў РАГАЧОЎСКІМ, МСЬЦІСЛАЎСКІМ, АСЬВЕЙСКІМ, ЛЁЗЬНЯНСКІМ І АРШАНСКІМ РАЁНАХ.

Савет Народных Камісараў БССР адзначае, што:

а) плян мабілізацыі сродкаў у Рагачоўскім, Мсьціслаўскім, Асьвейскім, Лёзьнянскім і Аршанскім раёнах выкананы зусім нездавальняюча;

б) квартальны плян (разам з гадавымі сумамі акладных плацяжоў) выкананы па папярэдніх весьтках: у Асьвейскім раёне на 50,7 проц. у Лёзьнянскім на 59,1 проц., Рагачоўскім на 62,9 проц., Аршанскім на 70,1 проц., і ў Мсьціслаўскім на 75,9 проц., прычым ні ў адным з памянёных вышэй раёнаў нявыкананы цалкам абавязковыя плацяжы і самаабкладаньне. У Рагачоўскім раёне выканана толькі 69,3 прынятай сумы самаабкладаньня;

в) недапушчальна слаба выканана заданьне па рэалізацыі пазыкі «Пяцігодка—ў чатыры гады» сярод сялян, асабліва ў Мсьціслаўскім раёне (39,7 проц.);

г) праведзена недастатковая работа па выяўленьні кулацкіх гаспадарак і па спагнаньні з іх плацяжоў.

Зважаючы пад увагу паказанае вышэй, СНК БССР пастанаўляе:

1. Прапанаваць Рагачоўскаму, Мсьціслаўскаму, Асьвейскаму, Лёзьнянскаму і Аршанскаму раённым выканаўчым камітэтам неадкладна ліквідаваць нядоімку па абавязковых плацяжох і па самаабкладаньні.

2. Абавязаць памянёныя вышэй раённыя выканаўчыя камітэты выконваць дырэктывы СНК БССР аб дадатковым выяўленьні кулацкіх гаспадарак, аб абкладаньні іх сельскагаспадарчым падаткам у індывідуальным парадку і поўным спагнаньні з іх налічаных плацяжоў паводле пастановы ЦВК і СНК БССР за 31 сьнежня 1930 г. «Пра адзнакі кулацкіх гаспадарак» (газ. «Савецкая Беларусь» № 2 за 3-І—1931 г.).

3. Асаблівую ўвагу зьвярнуць на поўнае разьмяшчэньне пазыкі «Пяцігодка—у чатыры гады» сярод сялянства і своечасовае атрыманьне ўносаў па падпісцы.

Прэзыдыуму Мсьціслаўскага Раённага Выканаўчага Камітэту асабліва забясьпечыць поўнае выкананьне заданьня па падпісцы і рэалізацыі пазыкі сярод сялянства.

Старшыня Савету Народных Камісараў БССР **М. Галадзед.**

Кіраўнік Спраў Савету Народных Камісараў і Эканамічнай Нарады БССР **М. Калевіч.**

20 студзеня 1931 г. г. Менск.

Пастанова

Цэнтральнага Выканаўчага Камітэту і СНК БССР

ПРА КААПЭРАЦЫЮ ІНВАЛІДАЎ.

У адпаведнасьці з пастановай ЦВК і СНК СССР за 23 красавіка 1930 г. «Пра каапэрацыю інвалідаў» (З. З. СССР 1930 г., № 25, паст. 274) і замест ранейшай пастановы за 3 ліпеня 1925 г. «Аб утварэньні раённых, акруговых і Беларускага Цэнтральнага Саюзу Інвалідных Каапэрацыйных і інш. аб'яднаньняў» (З. З. БССР 1925 г., № 32, арт. 300) Цэнтральны Выканаўчы Камітэт і Савет Народных Камісараў БССР пастанаўляюць:

1. Беларускі Саюз інваліднай каапэрацыі, як самастойная каапэрацыйная сыстэма, арганізуе першапачатковыя інвалідныя аб'яднаньні, мэтай якіх зьяўляецца прыцягненьне інвалідаў да вытворчай дзейнасьці праз арганізацыю вытворчых, сельскагаспадарчых і гандлёвых арцеляй.

2. Членамі першапачатковых інвалідных аб'яднаньняў могуць быць усе інваліды і асобы, якія маюць права на сацыяльнае забясьпечаньне і могуць удзельнічаць сваёю працаю ў тым ці іншым вытворчым прадпрыемстве.

3. Для інструктаваньня, а таксама для выкананьня непасільнай для інвалідаў работы могуць прымацца на працу ў памянёныя у арт. 1 арцелі таксама і не інваліды, з ліку асоб, якія маюць права рэгістравацца на біржы працы, але колькасьць іх ня можа быць вышэй 25 агульнага складу гэтых арцеляй.

4. Уступ у члены інвалідных каапэрацыйных аб'яднаньняў з унясеньнем адпаведных паявых і членскіх уносаў, а таксама выхад з іх зьяўляецца добраахвотным.

5. Першапачатковыя інвалідныя каапэрацыйныя аб'яднаньні і Беларускі Саюз Інвалідны Каапэрацыі карыстаюцца правамі юрыдычнае асобы.

6. Агульны нагляд за каапэрацыяй інвалідаў належыць Народнаму Камісарыяту Сацыяльнага Забясьпечаньня БССР.

Пляніраваньне і рэгуляваньне вытворчай дзейнасьцю каапэрацыі інвалідаў у пасобку кантроль за выдаткаваньнем сырцу, паўфабрыкатаў і матарыялаў, якія адпускаюцца ёй у плянавым парадку, належыць ВСНГ БССР.

Пляніраваньне і рэгуляваньне гандлёвай дзейнасьці каапэрацыі інвалідаў належыць Народнаму Камісарыяту Гандлю БССР.

7. Даручыць Беларускаму Саюзу Інвалідны Каапэрацыі падаць у СНК праект зьмен статуту Беларускага Саюзу Інвалідных Каапэрацыйных Аб'яднаньняў (З. З. БССР, 1926 г., № 24, арт. 91).

Старшыня Цэнтральнага Выканаўчага Камітэту БССР **А. Чарвякоў.**

Нам. Старшыні Савету Народных Камісараў БССР **К. Бэнэк.**

Сакратар Цэнтральнага Выканаўчага Камітэту БССР **А. Хацкевіч.**

18 студзеня 1931 г. г. Менск.

Пастанова

Прэзыдыуму Цэнтральнага Выканаўчага Камітэту БССР

пра аслабаненьне т. Самойлава І. Г. ад абавязкаў Народнага Камісара Сацыяльнага Забясьпечаньня БССР.

Прэзыдыум Цэнтральнага Выканаўчага Камітэту БССР пастанаўляе:

Аслабаніць т. Самойлава, Івана Георгіевіча, ад абавязкаў Народнага Камісара Сацыяльнага Забясьпечаньня БССР.

Старшыня Цэнтральнага Выканаўчага Камітэту БССР **А. Чарвякоў.**

Сакратар Цэнтральнага Выканаўчага Камітэту БССР **А. Хацкевіч.**

25-га студзеня 1931 г. г. Менск.

Пастанова

Прэзыдыуму Цэнтральнага Выканаўчага Камітэту БССР

аб рэарганізацыі існуючых у БССР судовых нацкамер у міжраённыя нацыянальныя нарсуды і аб адчыненьні новых нацыянальных яўрэйскіх нарсудоў у Воршы і мяс. Крычаве.

З мэтай шырокага скарыстаньня нацыянальных камер для абслугоўваньня працоўнага насельніцтва нацменшасьцяй БССР, Прэзыдыум Цэнтральнага Выканаўчага Камітэту Беларускай ССР пастанаўляе:

1. Існуючыя на тэрыторыі БССР нацыянальныя камеры: яўрэйскія, польскія і латыскую ў гарадох Менску, Бабруйску, Магілеве, Гомлі, Мазыры, Рэчыцы, Віцебску і Полацку рэарганізаваць у міжраённыя нацыянальныя (яўрэйскія, польскія і інш.) народныя суды.

У адпаведнасьці з гэтай пастановай, даручыць Вярхоўнаму Суду БССР правесьці раёнаваньне абслугоўваемай нацыянальнымі нарсудамі тэрыторыі.

2. Дадаткова адчыніць два міжраённых нацыянальных яўрэйскіх нарсуды з месцам знаходжаньня іх у гор. Воршы і мяс. Крычаве.

3. Даручыць Наркамфіну БССР дадаткова асыгнаваць сродкі з дзяржбюджэту на дарожныя выдаткі міжраённых нацыянальных нарсудоў па абслугоўваньні нацменшасьцяй ва ўсіх гарадох і раёнах БССР.

Старшыня Цэнтральнага Выканаўчага Камітэту БССР **А. Чарвякоў.**

Сакратар Цэнтральнага Выканаўчага Камітэту БССР **А. Хацкевіч.**

25 студзеня 1931 г. г. Менск.

Пастанова

Цэнтральнага Выканаўчага Камітэту і Савету Народных Камісараў БССР

ПРА ЎСТАНАЎЛЕНЬНЕ ПАРАДКУ ВЫКАНАНЬНЯ ПРЫСУДАЎ І ПАСТАНОЎ АДМІНІСТРАЦЫЙНЫХ ОРГАНАЎ АБ ВЫСЫЛЦЫ.

ЦВК і СНК БССР пастанаўляюць:

1. Даручыць Народнаму Камісарыяту Юстыцыі па ўзгадненьні з Дзяржаўным Палітычным Кіраўніцтвам устанавіць парадак выкананьня прысудаў і пастаноў адміністрацыйных органаў аб высылцы і месцы высылкі.

2. З часу ўстанаўленьня новага парадку лічыць скасаванымі пастановы ЦВК і СНК БССР за 10 мая 1928 г. «Пра мясцовасьці БССР, дзе забараняецца жыць асобам, высланым у судовым альбо ў адміністрацыйным парадку і пра рэгістрацыю такіх асоб у органах міліцыі» (З. З. БССР, 1928 г., № 17, арт. 159) і за 3 лістапада 1928 г. «Пра зьмену і дапаўненьне пастановы ЦВК і СНК БССР пра мясцовасьці БССР, дзе забараняецца жыць асобам, высланым у судовым альбо ў адміністрацыйным парадку і пра рэгістрацыю такіх асоб у органах міліцыі» (З. З. БССР, 1928 г., № 31, арт 295).

Старшыня Цэнтральнага Выканаўчага Камітэту БССР **А. Чарвякоў.**

Нам. Старшыні Савету Народных Камісараў БССР **К. Бэнэк.**

Сакратар Цэнтральнага Выканаўчага Камітэту БССР **А. Хацкевіч.**

18 студзеня 1931 г. г. Менск.

Ленінскія дні ў Менску

У часе ленінскіх дзён на ўсіх Менскіх фабрыках і заводах адбыліся траўрныя вечары, лекцыі і гутаркі прысьвечаныя ўспамінам аб Леніне, аб нашых дасягненьнях і далейшай працы.

⊙ На фабрыцы «Камунарка» арганізавана група ўдарнікаў. На курсы запісалася 28 лепшых ударнікаў фабрыкі. Тэрмін навучаньня на гэтых курсах—чатыры месяцы.

На фабрыцы адбыўся вечар успамінаў аб Леніне пад назвай «7 год без Леніна».

⊙ Ударная брыгада імя трэцяга году пяцігодкі арганізавана ў часе Ленінскіх дзён на заводзе «Беларусь». Шмат рабочых гэтага заводу падалі заявы аб уступленьні ў партыю і ва ўдарныя брыгады.

⊙ Цэнтральная бібліятэка клюбу харчавікоў правяла ў часе ленінскіх дзён на прадпрыемствах харчавікоў чыткі аб жыцьці і дзейнасьці Леніна [illegible] для ўсіх рабочых менскіх сталовых і для членаў гурткоў харчовых прадпрыемстваў.

⊙ У часе ленінскіх дзён у друкарні [illegible] адбыліся трафрныя вечары.

⊙ На заводзе «Комунар» у Ленінскія дні ўступіла ў партыю 98 рабочых. [illegible]

⊙ Каля 70 лепшых актыўных ударнікаў заводу «Энэргія» уступілі ў партыю Леніна, арганізавана ўдарная група, у якую ўвайшло 20 рабочых.

⊙ 26 рабочых падалі заявы ў ЦК КП(б)Б, ЦК ЛКСМБ і ЦСПСБ [illegible]

⊙ У часе Ленінскіх дзён на Менскім заводзе прынята ў партыю больш 20 лепшых рабочых.

⊙ На Менскім заводзе «Бальшавік» у часе ленінскіх дзён [illegible]

⊙ 48 лепшых ударнікаў [illegible] прынята ў партыю [illegible] брыгады.

З лістоў рабселькораў

[illegible]

Я. Ж.

За час культэстафэты брыгады з настаўнікаў і вучняў ШКМ (Петрыкаўскі раён) завербавала на вёсках і калгасах Камаровіцкага сельсавету 302 падпісчыкі на розныя газэты на 1931 год.

Вучні ШКМ склалі брыгаду для дастаўкі газэт на дом.

І. Валатоўскі.

[illegible] мае. Вецер сьвішча, холад у клясным пакоі. Заняткі зрываюцца.

Свой.

У маразы задумаў рамантаваць Калінкавіцкую больніцу загадчык райздраву. Між тым, больніца рамантавалася ўлетку.

На непатрэбны рамонт затрацілі ўжо 1.500 руб., а канца не відаць.

Мазыршчына.

Вока.

Шэсьць прэтэндэнтаў на сьцягі

Вопыт лепшых у барацьбе за выкананьне прамфінпляну перанясеце на свае прадпрыемствы

У суботу, 24-га студзеня, адбылося другое паседжаньне конкурснай камісіі ЦСПСБ. На другім паседжаньні конкурснай камісіі прысутнічала шмат рабочых Менскіх прадпрыемстваў (зав. «Бальшавік», «Энэргія», «Камунар», ф-ка «Кастрычнік» і інш.). Спаборніцтва за сьцягі ЦК КП(б)Б, ЦК ЛКСМБ і ЦСПСБ лепшаму прадпрыемству было вельмі баявое.

Старшыня конкурснай камісіі тав. Каменштэйн адзначыў, што зараз спаборнічаюць на атрыманьне сьцягу **12 прадпрыемстваў БССР.** Але асноўнымі прэтэндэнтамі на сьцягі зьяўляюцца **6 прадпрыемстваў; зав. «Пралетары», «Бальшавік», «Камунар», «Энэргія», ф-ка «Кастрычнік», «Палесдрук».**

Усе прадпрыемствы павінны памятаць, што сьцягі зьяўляюцца пераходнымі, і таму завод, які атрымае сьцяг на першы квартал, павінен не паслабляць свае тэмпы работы, а працягвае іх на ўвесь трэці год, каб утрымаць праз увесь ударны год.

Перавагай у атрыманьні сьцягаў павінен карыстацца той завод, які ня толькі выканаў свой прамфінплян, але які свой прамфінплян выконваў бесьперабойна, нармальна, без вялікіх скачкоў.

Тав. Каменштэйн далей адзначыў, што амаль ва ўсіх прадпрыемствах яшчэ вельмі дрэнна перабудавана работа на новыя рэйкі. Трэба, каб у спаборніцтве за сьцягі адзначалася і грамадзкая работа прадпрыемства. Трэба, каб цэхі кожнага заводу змагаліся за сьцяг, як змагаюцца заводы ў гэтым конкурсе.

Рабочыя ў сваіх выступленьнях на паседжаньні камісіі адзначалі свае дасягненьні, новыя формы масавай работы, давядзеньне прамфінпляну да кожнага рабочага.

Цікавым зьяўляецца выступленьне тав. **Аксэльрода** (зав. **«Бальшавік»**). Тав. Аксэльрод сказаў: «Мы давялі прамфінплян да кожнага варштату, да кожнага рабочага. Кожную пяцідзёнку растлумачвалі прычыны нявыкананьня пляну тым ці іншым цэхам; гэта паказвала, як працуе цэх. Была арганізавана выстаўка браку, выстаўка рабочай «сьмякалкі» і г. д. Мы мабілізуем увагу на палепшаньне якасьці прадукцыі. Мы высунулі сустрэчны рацыяналізатарскі плян. У гэтым прымаюць актыўны ўдзел інжынэрна тэхнічныя сілы».

Вельмі карысны мэтад работы падаў тав. **Гухлін** (Гомельскі завод **«Пралетары»**). У нас, ён кажа, ударная брыгада арматурнага цэху—ударная брыгада і ва ўсёй грамадзкай рабоце. Так працуюць і ўсе іншыя брыгады. Мы канчаем адну грамадзкую работу і адразу-ж пераходзім да другой, нібы канвэйер... Мы, **праводзім такі мэтад барацьбы з бракам: калі адзін цэх атрымлівае брак, ён гэты брак нясе ў той цэх, адкуль брак атрыманы і дапамагае яго зьнішчэньню.**

Трэба сказаць, што тав. Гухлін быў амаль адзіны, які спыніўся на адмоўных баках свайго заводу. А адмоўных бакоў ёсьць даволі: у першай палове студзеня на заводзе было 40 прагулаў, вялікая колькасьць браку. Але рабочыя змагаюцца за зьнішчэньне гэтых недахопаў.

«Нашых прагульшчыкаў піянэры сустракаюць у варот бубенным боем і да водзяць гэтак да самага варштату»,—апавядае камісіі тав. **Сідарэнка** (зав. **«Адраджэнец»**, Магілёў). **У краме прагульшчык атрымлівае папіросы з наклейкай, што такі-то рабочы прагуляў столькі-то гадзін, ці дзён».**

Мы павінны адзначыць, што «Адраджэнцу» Белмэталяаб'яднаньне і НКЗ не далі кантрольных лічбаў да 13-га студзеня. Гэта адбылася таму, што яны спрачаліся і не маглі вырашыць пытаньне, што павінен вырабляць завод. Белмэталяаб'яднаньне патрабавала, каб завод зьяўляўся рамонтнай майстэрняй, а НКЗ патрабаваў, каб завод вырабляў сельска-гаспадарчыя машыны...

Характарным малюнкам змаганьня за сьцягі зьяўляецца выступленьне двух братоў **Ерынгроз:** адзін—рабочы заводу **«Камунар»** і другі—загадчык плянавага аддзелу заводу **«Энэргія».** Кожны з іх даводзіў лепшыя бакі свайго заводу і прэтэндаваў на сьцяг для свайго заводу...

Даклады і спрэчкі паказалі, што толькі там, дзе была сапраўдная бязьлітасная барацьба з правым ухілам, як галоўнай небясьпекай на дадзеным этапе, там завод добра выканаў свой прамфінплян. Рад фактаў са многіх прадпрыемстваў паказалі, што толькі пасьля зьмены апартуністычнага кіраўніцтва работа пайшла па-ўдарнаму.

* * *

Пасьля таго, як будзе абвешчана рашэньне конкурснай камісіі, трэба будзе ўсім прадпрыемствам гэтае рашэньне ператварыць у масавую штодзённую работу на прадпрыемстве. Гэтае рашэньне павінна будзе зьявіцца мабілізуючым стымулем для змаганьня за бальшавіцкія тэмпы выкананьня прамфінпляну ў трэцім годзе пяцігодкі.

Л. П.

На першым Усесаюзным зьездзе марксыстых дзяржаўнікаў

Першы Ўсесаюзны зьезд марксыстых-дзяржаўнікаў скончыў сваю працу.

Зьезд разгледзіў шэраг важнейшых пытаньняў тэорыі і практыкі савецкага будаўніцтва і права.

Сакратар ЦК УсеКП(б)—тав. Кагановіч у сваёй 3-х гадзіннай прамове даў глыбокі аналіз становішча на фронце дзяржавы і права, вызначыўшы далейшыя задачы савецкага будаўніцтва і права на сучасным этапе будаўніцтва сацыялізму. Зьезд прыняў статут Усесаюзнай асацыяцыі таварыства марксыстых работнікаў савецкага будаўніцтва і права.

У якасьці кіруючага і выканаўчага органу Зьезд абраў праўленьне у ліку 35 асоб.

У склад праўленьня ад БССР увайшлі т. т. Хацкевіч, Канапкін, Гэрштэльман і Ракаў.

У Рэвізійную Камісію ад БССР абран тав. Гохман.

Таксама абрана бюро Праўленьня з 12 асоб, у тым ліку т. т. Кагановіч, Косіор, Пашуканіс, Хацкевіч, Бэрман і інш.

Паштовая скрынка

Журыну—«Загадчык сьпіць» накіравана Чавускаму Райвыка. Пратасені—«Зрываецца загатоўка»—Слуцкай РСІ.

Усьціновічу—«Шкоднікам няма месца»—пераслана Жлобінскаму РВК. Х. Г-ну—«Селькораўскі рух па раёне»—Лельчыцкаму Райкому КП(б)Б. Смольскаму—«Вывесьці апартунізм»—Каралінскаму Райкалгассаюзу.

Герману—«Дзе адшукаць праўды» паслана Рагачоўскай РСІ. Шумілаву—«Зьнішчыць безабразіі» — Копыюкаму РВК. Гольдзіну—«Ратуй сваіх селькораў ад галаваццяпаў»—Крупскаму РК КП(б)Б Маргаліку—«Трэба ўмяшацца пракуратуры»—Каралінскай РСІ.

Нісенбауму—«Каго павінна рыхтаваць ш-а аддзяленьне ДПУ»—большасьць агульных разважаньняў і апрача гэтага ёсьць артыкул па матар'ялах ЦКК-РСІ. Лявіцкаму—«Ліквідацыя зрываецца»—друкавалася раней. Абрамовічу—«Да іх не датычыцца»—няма канкрэтнасьці.

ПАПРАЎКА

У «Савецкай Беларусі» № 20 на 4 стар. у пастанове СНК пра ход лесазагатовак, у 6 п. замест **перавод,** трэба чытаць **перавод.**

АПАВЯШЧЭНЬНІ

27-га студзеня г. г. а 7-й гадзіне ўвечары ў памяшканьні рэдакцыі «Беларуская Вёска» склікаецца нарада па пытаньні спэцыялізацыі раёнаў БССР.

На гэту нараду запрашаюцца т. т. Рачыцкі, Масюкоў, Бондар і Панімаўка (НКЗ), Міцыкоў, Самусевіч і Залескі (Белкалгасцэнтр), Каргеляў (БАН) і Ганін (МДІ).

Адказны рэдактар П. ШАСТАКОЎ.

ТЭАТР-КІНО

З ПАНЯДЗЕЛКА 26 СТУДЗЕНЯ

Першы Беларускі Дзярж. тэатр	для саюзу Савгандальслужачых „ПЕРШАЯ КОННАЯ“ Пачатак а 8 гадзіне
Кіно-тэатр „Культура“	Кіно-повесьць „ВЕЦЕР З ПАРОГАЎ“ Звыш праграмы: вялікі канцэрт. Юмарыст Кемпер. Танц Жанглеры. 2 ЖЭРВЕ 2 Пачатак а 7 гадз. Каса ад 5 гадз.
Кіно „ІНТЭРНАЦЫЯНАЛ“	Мастацкі фільм „ЧАЛАВЕК З РЭСТАРАНУ“. Звыш праграмы: Наш уклад у пяцігодку. В творчасьці Белдзяржкіно. Пачатак а 6. Каса а 4 з пал. гадз.
Кіно „ПРАЛЕТАРЫ“	Амэрыканскі фільм „НАЧНЫ КРЫК“ Пачатак а 6 гадзіне. Каса ад 4 з паловай гадз.
Дзіцячы Кіно-тэатр „ЮНЫ ПІЯНЭР“	Гістарычны фільм „ДВА БРАНЯВІКІ“ ў 6-ці частках. Пачатак а [illegible]-й гадзіне Каса з 12.

МЕНСКАЕ КІРАЎНІЦТВА КАДРАЎ

прапануе ўсім прадпрыемствам і ўстановам г. Менску

ПРАДСТАВІЦЬ ПЛЯНЫ ПАТРЭБНАСЬЦІ І ПАКРЫЦЬЦЯ РАБСІЛЫ 1931 Г.

к 1-му лютаму г. г. прычым зьвесткі павінны прадстаўляцца незалежна ад таго, ці патрабуецца ў гэтым годзе дадатковая рабсіла ці не.

Пляны павінны быць складзены па формах згодна пастановы Наркампрацы, абвешчанай у газэце „САВЕЦКАЯ БЕЛАРУСЬ“ ад 9-1 г. г. з наступнымі зьменамі: па форме № 1.

Графа 36—37 трэба лічыць сямей рабочых і служачых
„ 38—39 батракі
„ 40—41 беднякі і колгасьнік.
„ 42—43 астатнія, якія маюць права на рэгістрацыю Біржы Працы.

ФОРМА № 3

Графа 12 трэба лічыць батракоў
„ 13 „ „ сямей рабочых і служачых і астатнія маючыя права на рэгістрацыю.

У плянах паказываецца толькі тая рабсіла якая будзе занята (альбо зараз занята) на працы ў межах г. Менску.

За непрадстаўленьне плянаў да тэрміну або не па форме асабіста на кіраўнікоў прадпрыемстваў і ўстаноў будзе налажаны штраф.

Нам. Заг. кіраўніцтва кадраў г. Менску **ЮШПО.**

ГУКАВЫ КІНО-ТЭАТР „ЧЫРВОНАЯ ЗОРКА“

Ад панядзелка, 26 студзеня

ВЫКЛЮЧНЫ ФІЛЬМ ВЫТВОРЧАСЬЦІ Саюзкіно (трэсту Белдзяржкіно)

РУБІКОН

Драма ў 7 частках.

Сцэнары—А. ВАЙНШТОК. Апэратар і асыстэнт—КАЛЬЦАТЫ. Рэжысэр—МЕНСКАГА. Кансультанты—Брадзянскі і А. Менскі. Мастакі—ФЕДАР і Пакроўскі.

Папярэдні продаж білетаў па калектыўных заяўках штодзённа у тэатральн. рабочай касе ад 12 да 2 і ад 4 да 6 г. в.

Пачатак сэансаў—1 а 7, 2—8 г. 45 хв., 3—10 г. 30 хв. Каса адкрыта з 5 г. веч.

БЕЛАРУСКАЕ КІРАЎНІЦТВА СУВЯЗІ,

на падставе абежніку Наркампаштэлю ад 28-30 лістапада 1930 году № 4-521,

АБВЯШЧАЕ,

што камітэтам стандартызацыі пры СПА

УСТАНОЎЛЕНЫ **СТАНДАРТНЫЯ РАЗЬМЕРЫ**

для пісем і паштовых картак,

чаму прыём пісьмовых адпраўленьняў нестандартных разьмераў, таксама на папяросна паперы, ня ўложаных у канвэрты з 1-га лютага 1931 году ня будзе вытв[illegible] установамі [illegible]

Стандартныя разьмеры канвэртаў 229 × 162 і 162 × 114 м-м. картак: 148 × 105 м-м. на шчыльнай паперы.

Мінімальныя разьмеры пісем і бандэроляў з друкаванымі творамі і [illegible] паперамі 114 × 81 м-м.

Пры рассылках розных абвестак раіцца карыстацца стандартнымі паштовымі карткамі.

Адпраўленьні, якія ня будуць адпавядаць гэтым разьмерам альбо здавацца ня ўложаныя ў канвэрты будуць зварочвацца назад адпраўніцелям (установам і прыватным асобам).

У ВЫПАДКУ неакуратнага атрыманьня ГАЗЭТЫ

ЗВАНЕЦЕ

па тэлефону № 15-42

Для здачы **абвестак** званеце па **ТЭЛ. 2-44**

95 кап. **КОШТ публікацыі** аб згубе дакументу

РЭСПУБЛ. БЮРО АРУ

арганізуе 3-МЕСЯЧНЫЯ КУРСЫ па падрыхтоўцы рахункаводаў для **СЫСТЭМЫ БЕЛСЕЛЬБУДУ**

Слухачы забясьпечваюцца стыпэндыяй (45 р. у мес.) і пасьля сканчэньня курсаў павінны працаваць на раёне ў сыстэме Белсельбуду ня менш 2-х год. Кватэрамі курсанты не забясьпечваюцца.

Да заявы неабходна прыкладжыць наст. дакуманты: 1) аб сацыяльным становішчы, 2) аб праве голасу, 3) аб узросьце (ня менш 17 год), 4) аб адукацыі ня ніжэй сямігодкі ад калгасьнікаў, батракоў, беднякоў, серадняков і іх утрыманцаў ня ніжэй 5-ці класаў.

Заявы прымаюцца ў канцылярыі АРУ (Менск, Савецкая 55) ад 6 да 8 гадз. увечары.

ДАВОДЗІЦЦА ДА ВЕДАМА НАСЕЛЬНІЦТВА І УСТАНОЎ, ШТО:

1) Капыльскае Райкрэдыттаварыства (Райсельбанк) рэарганізуецца ў Капыльскае Аддзяленьне **ДЗЯРЖАЎНАГА БАНКУ** З 1 ЛЮТАГА 1931 Г.

2) Усякія прэтэнзіі па справах Райсельбанку прымаюцца членамі ліквідкамісіі т. Апанасчыкам да 29 студзеня 1931 г. у канторы Райсельбанку; пасьля азначанага тэрміну ніякія прэтэнзіі прымацца ня будуць;

3) З прычыны рэарганізацыі сыстэмы на хаду,—26 (панядзелак) і 31 (субота) студзеня 1931 г. кантора Банку будзе зачынена,—за выключэньнем вячэрняга прыёму ад устаноў.

ЛІКВІДКАМІСІЯ

ДОМ ПРАЦЫ—26 студзеня г. г. а 7-й гадзіне ўвечары адбудзецца

адчыненьне чаргозага пленуму

Цэнтр. Праўл. саюзу Белпрацасьветы з наступнай абвесткай дню;

1. Задачы прафсаюзаў у нац. пытаньні.
2. Вынікі перавыбараў прафсаюзных арганізацый Працасьветы.
3. Аб ліквідацыі няпісьменнасьці.
4. Аб скліканьні Ўсебеларускага настаўніцкага зьезду і іншыя арг. пытаньні.

Галоўлітбел 598

ДРУКАРНЯ БДВ ІМЯ тав. СТАЛІНА

ПРЭЗІДЭНЦКАЯ БІБЛІЯТЭКА РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ